

ئاكار و بهها كۆمه لايه تيبهكان له دهقی

شيعری (قانع و دل) دا

ئارام محمد قادر

وهزیری خویندنی بالاو توژیینه وهی زانستی،
ههولیر، ههریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

ئهم توژیینه وهیه له ژیر ناویشانی "ئاكار و بهها كۆمه لايه تيبهكان له دهقی شيعری (قانع و دل) دا" كه تيايدا دهقه شيعرییه كه مان كردوه به چهقی لیکۆلینه وهكه و كۆمه لیک ئاكار و بههای كۆمه لايه تيشمان له ناوه پۆکی دهقه شيعرییه كه هه لاینجاون، به دیدوبۆچونی زانایانی كۆمه لانس و دهقه ئاینیه كانمان به راورد كردون. ناوه پۆکی ئهم توژیینه وه كار له سهر تۆخ كردنه وهی ئاكار و بهها كۆمه لايه تيبهكان دهكات. له دو بهش پینك دیت، به مشیوهیه: بهشی یه كه م پیکهاتوه له پوخته یهك ده باره ی قانع و شيعره كانی، كه پوخته یهك

له ژبانی شاعیر و پونکردنه وهیه کی وردی شيعره كه له خۆده گریت. بهشی دوهم چهند ته وه ره یهك ده گریتته خوی له ژیر ناویشانی ئاكار و بهها كۆمه لايه تيبهكان له شيعری قانع و دلیدا، كه ههریه كه له (كۆمه لايه تیبونی مرۆف، ههستی نه ته وایه تی، گیانی هاریکاری و هاوئا ههنگی نیوان تاكه كانی كۆمه لگا، ئاكارى به جیهیتانی په یوه ندی خزمایه تی، ئاكارى په پرساریه تی، هاوسهنگی كۆمه لايه تی، خاكیون و ساده یی مرۆف، خودپه رستی، فهلسه فه ی ئامراز و ئامانج) ده خاته بهر باس و لیکۆلینه وه، و له كۆتایشدا گه یشتوینه ئه و ئه نجامه ی، كه كلتور و ئه ده بی كوردی پریه تی له جوانی، ده شكریت له زور لایه ن و گوشه ی جیاوازه وه لیکۆلینه وه ی له باره وه بكریت. گشت ئه و سه رچاوانه ش كه سویدیان لیبینزاوه خراونه ته به رده ست.

كلیله وشهكان:

كۆمه لايه تیبونی مرۆف، هاوسهنگی كۆمه لايه تی، خاكیون و ساده یی، ههستی نه ته وایه تی، هزری شيعریه ت، پاره پاره بون.

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(9).No(2).Paper1

Received: 23-January-2022

Accepted: 7-February-2022

Published: 29-March-2022

Corresponding Author's E-mail:

dr.aram.qadr@gmail.com

Copyright©2022 Journal of Raparin University.

پیشهکی:

به هۆی دهوله مهندي ئه دهبي كوردی، ئاسان نه بو دهقیکی دیاریکراو ههلبژیرم، چونکه ناوه پۆکی شیعری زۆر بهی شاعیرانی کورد له م ئاکار و بهها بالایانه پیکدین؛ کهم شاعیری کورد ههیه، له سههر ئاکار و رهوشته رزی و بهها کۆمه لایه تیه کانی نه نوسیبیت! زۆرن؛ ئه وانهی له م بواره دا خاوهن هۆنراوه و شاعر و شاکاری گه ورهن، به لام کۆمه لئاسی بو شیعره که بکه م و بیبه ستمه وه به پیشه و بهرنامه ی کاره که م، له ژیر ناو نیشانی وه سفی ئاکاری کۆمه لئاسی بو شیعره که بکه م و بیبه ستمه وه به پیشه و بهرنامه ی کاره که م، له ژیر ناو نیشانی (ئاکار و بهها کۆمه لایه تیه کان له دهقی شیعری "قانع و دلێ" دا). یه کیک له ئاریشه هه ره دیاره کانی بهرده م هه ر توێژه ریک، دیاریکردنی ناو نیشانی توێژینه وه که یه تی، بو ئه م مه به سه ته ش هه ر توێژه ریک پیره وی له رینازیکی دیاریکراو ده کات؛ هه ندیکیان پرس و راویژ به هاو پیشه کانیان ده که ن، هه ندیکی تر له رینگه ی گه ران و پشکنینی په رتو کخانه ئه لیکترۆنی و کلاسیکیه کان هه ولده دن؛ ناو نیشانی توێژینه وه کانیان دیاریبکه ن، هه ندیک جاریش بارودوخ و هه لومه رجیکی له ناکاو و کتوپر ده بیته ژانی له دایکبونی بیرو که یه کی ناوازه و داهینه ر، به دلنیا ییه وه ئه و توێژینه وه و لیکۆلینه وانهی به رهه م و زاده ی هه لومه رج و گرفتیکی دیاریکراون، به پیزترو نیا بتر ده رده چن له وانهی به ریکه وت، یان به پرس و راویژ توێژه ر ئه نجامیان ده دات.

ده مه ویت بلیم: له پال ئه رک و پیگه کارگیریه که شم و سه ره قالم به راپه راندن و جیه جیکردنی ئه رکه کانی وه زاره تی خویندنی بالاو توێژینه وه ی زانستی حکومه تی هه ری می کوردستان، هه ز و خولیا م بو پیشه ی مامۆستایه تی که می نه کردوه، هه ره ک ئاشکرا شه؛ هه مو مرۆفیک له ژیاندا ده کریت؛ چه ند پیگه و پایه یه کی جیاوازی هه بیت، به لام له گه ل سه لماندنی گریمانه ی هه بونی کاریگه ری پیگه یه ک به سه ره پیگه و پایه یه کی تر، هه ر پیگه یه کیش رۆلکی دیاریکراوی تایبه ت به خۆی هه یه و پیویسته له گه ل رۆل و ئه رکی پیگه یه کی تر تیکه لاه نه کریت، یه کیک له ئه رکه کانی مامۆستای سه ره که وتوش؛ ئه نجامدانی توێژینه وه و لیکۆلینه وه ی زانستییه، نایشارمه وه سه روشتی کاری وه زیری خویندنی بالاو توێژینه وه ی زانستی و سه ره قالی زۆرم به راپه راندنی ئه رکه کانی وه زیر، ماوه یه که له توێژینه وه و به دوا داچونی ئه ده بی دایه ریوم، که هه ز و خولیا ی که سه یه و پر به دل هه زده که م؛ چه ند کاتژمیر و رۆژیک ته رخان بکه م بو لیکۆلینه وه، ته نها له ده قیکی ئه ده بی گه له که م و مانا و دیوه شاراره و په رپیوار و نادیا ره کانی پشت ده قه که به یان بکه م، لیره وه ده مه ویت بچه سه ره کرۆکی بابه ته که و هۆکاره کانی پشت له دایکبونی ناو نیشانی ئه م توێژینه وه بچه مه رو، مه به سه تیشمه ناوه پۆکی شیعری (سه ودا ی سه ر) ی ناری بکه مه ده روازه ی با سه که م، که ده لیت:

سه دای سه متوره که له م گه رمه ئه مشه و

چریکه ی بانگی دل بی شه رمه ئه مشه و

به ناخون کاری فه رهاد دئ له ده ستم

وه ها شاهۆ له ناله م گه رمه ئه مشه و ناری

منیش کوردی ئاسا خه یال و ویژدان و زهنییته و ئەندیشەم پەرش و بلاون و ته‌واو که‌وتومه ژیر کاریگه‌ری هه‌ست و نه‌سته‌کانم و گه‌راومه‌ته‌وه سه‌ر پێچکه‌ی ئەده‌بی جارنم، هه‌مو ئەمانه‌ش به‌ زمانی حال پێنده‌لین، که‌ به‌رپرس‌سیاریتی ئەرک و خزمه‌تکردن و شه‌ونخونی که‌سی به‌رپرسه‌ نه‌ک پاداش‌تکردن و خۆده‌وله‌مه‌ندکردن و ئاسوده‌یی و پالدا‌نه‌وه! زیاتر ده‌خزیمه‌ نیو باسه‌که‌م و نایش‌ارمه‌وه، که‌ له‌ وه‌رزی خویندنی پایزه‌ی ئەمسال؛ ته‌واوی هه‌ست و نه‌سته‌کانم که‌وتنه‌ ژیر کاریگه‌ری بارودوخ و هه‌لومه‌رجی کچ و کورپه‌کانمان له‌ زانکو و ناوه‌نده‌کانی خویندنی بالا، ئازاره‌کانیان و ناهه‌مواری باری ژیانیان تاساندمیان و ئەسرینی قه‌تیسماویان له‌چاودا باراندم، ئاهونزوله‌ی دایک و باوکی خوشیله‌خۆنه‌دیویان ئاگری به‌ردایه‌ گیانم و راگیراوتری کردم، له‌سه‌ر به‌رنامه‌ و دیدی که‌سی و خانه‌واده‌که‌م، له‌سه‌ر خزمه‌تکردن و قولکردنه‌وه‌ی گیانی یارمه‌تی و هاوئا‌هه‌نگی و به‌ده‌مه‌وه‌چونی لێقه‌وماوان، سه‌رباری داکوکییه‌ به‌رده‌وامه‌کانم له‌سه‌ر ده‌سته‌به‌رکردنی داوا و داخوازی هه‌مو خویندکاریکی ولاته‌که‌م، به‌لام کاتیکی بینیم؛ به‌شیک له‌ پۆله‌کانمان بۆ ساده‌ترین مافی ژیانیان رژانه‌ سه‌ر شه‌قامه‌کان، زنجیره‌یه‌ک یاده‌وه‌ری ئەده‌بی و راسپارده‌ی خیزانی رایانچله‌کاندم؛ مه‌حوی ئاسا له‌به‌رخۆمه‌وه‌ ده‌مگوت:

سه‌ر که‌ جۆشیکی نه‌بی، من زرکه‌ تالم بۆ چیه!

دل که‌ هۆشیکی نه‌بی شیشه‌ی به‌تالم بۆ چیه! مه‌حوی

پۆست و پایه‌ و کار و به‌رپرس‌ساریه‌تیش ئەگه‌ر خزمه‌تی خه‌لک و هاوولاتیان و هاوونیش‌تیمانیانی پینه‌کریت، نه‌بونی باشتر و راحه‌تتره‌! به‌دید و تیروانینی به‌نده؛ پۆست و پایه‌ و هه‌مو ئەو ناو و ناوونیش‌انانه‌ی مروّف دلی پینانخۆشه؛ ئەگه‌ر نه‌بنه‌ هۆی لابردنی ناهه‌مواری و سه‌ختی مروّفیک و سوککردنی باری قورسی سه‌رشانی مروّفیکی چه‌ماوه‌ و بیهیز و ده‌ره‌تان، هه‌یج به‌هایکیان نییه‌! هه‌ر له‌م سه‌روبه‌نده‌ و گفتوگۆیه‌ی نیوان دل و ئاوه‌زم؛ راسپارده‌ و ئامۆژگاری برا و مامۆستای ژیانم (کاک عه‌دنانی حه‌مه‌ی مینا)م بیرکه‌وته‌وه؛ که‌ له‌سه‌ره‌تای ده‌سته‌به‌کاربونم وه‌ک وه‌زیری خویندنی بالا، پینگوتم: کاکه‌ گیان؛ جگه‌ له‌ خزمه‌ت و په‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، هه‌یج شتیکی تر مه‌که‌ به‌رنامه‌ و کاری له‌پیشینه‌ی ئەرکه‌که‌ت! هه‌ر له‌م میانه‌دا نامه‌ی باوکیکم بیرکه‌وته‌وه، که‌ له‌کاتی وه‌رگرنتی ئەرک و به‌رپرس‌ساریه‌تی ئاراسته‌ی کورپه‌که‌ی ده‌کات؛ "تاهیری کورپی حوسین" کاتیکی "عبدالله"ی کورپی له‌لایه‌ن "مه‌ئمون" ده‌کریته‌ به‌رپرسی "ناوچه‌ی ره‌ققه" له‌نامه‌یه‌کدا چه‌ند وه‌سییه‌ت و راسپارده‌یه‌ک ئاراسته‌ی کورپه‌که‌ی ده‌کات، نامه‌که‌ دور و درێژه‌ و سه‌رتاپای ئامۆژگار و راسپارده‌یه‌ بۆ کورپه‌ به‌رپرس‌ه‌که‌ی، که‌ له‌پیناو خزمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی و هاوولاتیاندا تیبکۆشیت و له‌پیناو جیبه‌جیکردنی یاسا و بنه‌ماکانی دادی کۆمه‌لایه‌تیدا بجه‌نگیت و ئاگاداری ئەرکه‌کانی بیت، له‌ هه‌یج کات و ساتیکدا بیتاگا نه‌بیت له‌ بارودوخ و هه‌لومه‌رجی ژیرده‌سته‌کانی، جیگای ئاماژه‌پیکردنه؛ که‌ له‌ زور لایه‌ن و گۆشه‌نیگاوه‌ ده‌توانریت سه‌هیری ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ بکریت، ئەفسوس ریم نییه‌ له‌سه‌ر ته‌واوی نامه‌که‌ و لایه‌نه‌کانی بوه‌ستم و شیکار و شرۆقه‌یان بکه‌م، هیواخوایم خودای گه‌وره‌ ده‌رفه‌تم پیندات؛ له‌ ئاینده‌دا بتوانم؛ کاریکی تایبه‌تی زانستی له‌سه‌ر بکه‌م؛ هه‌مو ئەو یاد و یاده‌وه‌رییانه‌ی که‌ باسمکردن؛ زاده‌ی فرمیسیکی دایک و

باوکی خویندکاریک بون، که بۆ ئایندهی رۆلکه‌یان هاتبونه سهر شه‌قام، خوشبه‌ختانه و سوپاس بۆ خوا، فه‌خری ئه‌وه‌مان پێبڕا، که به‌شیک له داواکاری و داخواری رۆلکه‌ئانمان جێبه‌جێکه‌ین، ههر ئه‌و هه‌ست و نه‌سته‌ش بو، وایلێکردم؛ ته‌واوی ئه‌و بابته و سه‌رنجانهی سه‌ره‌وه له دوتویی توێژینه‌وه‌یه‌کدا کۆبکه‌مه‌وه، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش بڕیارمدا ده‌قیکی شیعری کوردی هه‌لبژیریم و شیکردنه‌وه‌یه‌کی وه‌سفی ئاکاری کۆمه‌لایه‌تی له‌باره‌وه بکه‌م.

هۆکاره‌کانی پشت هه‌لبژاردنی شیعری (قانع و دلّی) وه‌ک چه‌قی لیکۆلینه‌وه‌که‌م، له چه‌ند خالێکدا کورتیان ده‌که‌مه‌وه:

یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی ناوه‌رۆکی شیعره‌که به‌و دۆخ و هه‌لومه‌رجه تایبه‌ته‌ی ولاته‌که‌مان له ئیستادا گوزه‌ری پێداه‌کات، خراپی باروگوزه‌رانی هاوولاتیان و کالبونه‌وه‌ی ئاکار و به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی کۆمه‌لگای کورده‌واری و هه‌ولدان بۆ تو‌خکردنه‌وه‌ی گیانی هاوکاری و هاوئا‌هه‌نگی و پیکه‌وه‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی هۆکارگه‌لیکی پشت هه‌لبژاردنی ده‌قه‌که‌بون.

دوهم: که‌می توێژینه‌وه و لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر قانع و شیعره‌کانی، هۆکار و فا‌کته‌ریکی کاریگه‌ری پشت هه‌لبژاردنه‌که بو.

سێیه‌م: فره‌لایه‌نی ده‌قی شیعره‌که‌ش، چه‌سپاوتری کردم له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی ده‌قه‌که، وه‌کو چه‌قی لیکۆلینه‌وه‌که. جیگای ئاماژه‌پێکردنه؛ که قانع له ناوه‌رۆکی ئه‌م شیعره‌دا، له کۆمه‌لیک لایه‌ن و گوشه‌نیگاوه تیشک ده‌خاته سه‌ر به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ئاکاره به‌رزه‌کانی مرو‌فایه‌تی، به‌دلنیا‌یه‌وه ئه‌گه‌ر خویندنه‌وه‌یه‌کی سایکۆلوجیش بۆ ده‌قه‌که و خودی هۆنه‌ر و ئه‌و هه‌لومه‌رجه‌ش بکه‌ین، که ده‌قه‌که‌ی تێیدا نوسه‌راوه، بێگومان ده‌گه‌ینه ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی، که شاعیر له ناوه‌رۆکی ئه‌م شیعره‌دا به‌هه‌ستیکی ناسک و مرو‌یی به‌رز و تو‌ره‌یه‌کی زۆر، له ره‌فتاری نامرو‌ویی هه‌ندیک به‌ناو ئاده‌میزاد، ئه‌م شیعره‌ی هۆنیوه‌ته‌وه؛ بۆیه فره‌لایه‌نی شیعره‌که‌ی هۆکاریکی تری هه‌لبژاردنه‌که‌م بو. ماوه‌ته‌وه بپرسین؛ ئایا قانع له چه‌ هه‌لومه‌رجه‌کاندا ئه‌م شیعره‌ی نوسیوه؟

ئایا له هۆنینه‌وه‌ی ده‌قه‌که و خسته‌نپه‌روی هه‌مو ئه‌و چه‌مکانه‌ش، که له ده‌قه‌که‌دا هاتون، قانع به‌چه‌ فه‌لسه‌فه و پرۆگرامیک کاریگه‌ربه‌وه؟

ئایا کالبونه‌وه‌ی ئه‌و ئاکار و به‌هایانه‌ی قانع ئاماژه‌یان پێده‌کات، چه‌ کاریگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر سه‌قامگیری کۆمه‌لایه‌تی و عیرفانییه‌تی کۆمه‌لگا هه‌یه؟ هه‌مو ئه‌و پرسیارانه و چه‌ندان پرسیاری تر له دوتویی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه ساغ ده‌که‌ینه‌وه.

بهشی یه کهم

۱/ پوخته یه که دهرباری قانبع و شيعره کانی

۱/۱ پوخته یه که کورت له ژياننامه ی "قانبع" ی شاعیر

ناوی ته وای، محمه دی کوپی شیخ عه بدولقادی کوپی شیخ سه عیدی دۆلاشی مه ریوانه، که خۆی له دیره شيعرێکدا ده لیت:

له ئەسلا خه لقی دۆلاشم مه ریوان شوینی ئەجدادم

محمه د (کابلی) م ئەمما ته خه للوس قانبع ناوه

له ۱۵-۹-۱۸۹۸ له ئاوی ریشینی بناری شاره زور، دای چوارده خوشک له دایکبوه، ههروهها له ته مه نه چل رۆژیدا باوکی کۆچی دای کردوه، پیش پیگرتنیشی، دای ئه وهی دایکیشی کۆچی دای ده کات، به پپی دیدی بورهان قانبع مامه کانی ئه رکی به خێوکردنی ناگره ئه ستو، بۆیه خزمیکیان به ناوی (ئاغا سید حسین) ده بیاته لای خۆی و ده نیریته بهر خویندنی فه قیه تی و ده چیته حوجره و به پپی سیسته می خویندنی ئه وسا له سوخته یه وه ده ست به خویندن ده کات (بورهان قانبع ۲۰۰۵: ۳) جیگای باسه شاعیر له قوناعی لای و سه ره تای ته مه نیدا ده ست به نو سینی شيعر ده کات و زیاتریش له شیوه ی سه رزه نشت و ته نز، شيعره کانی ده نو سیت، هه ر ئه و قوناعه ش به بناغه ی شيعری شاعیر داده نریت و ورده ورده ش توانای شيعری هه لده کشیت تا ده گاته کۆتا قوناعه کانی شيعر نو سین، جیگای هه لو یسته له سه رکردنه جوړ و شیوازی ژيانی، زور کاریگه ری له سه ر دیدو بو چونه شيعری و هزی و سیاسیه کانی شاعیر هه بوه، هه مو ئه مانه ش وایان کردوه، که ئاسۆی شيعری قانبع فراوان بیت و مه به سه ته شيعریه کانی لایه نه جوړاو جوړه کانی ژيانی تاک بگریته وه و هه ریه که له (هاریکاری و نه ته وایه تی و خوشه ویستی و ئایینی و وینا کردنی ژيانی ناله باری کۆمه ل و گه له ک دیارده ی تر) بخاته رو. وه کو شاعیرێک توانیوه تی هه مو ئه مانه وه کو کاریکی هونه ری و ئه ده بی پر له جوانکاری، بچرێ و بیچرپیتیه گوپی خوینه ر و گوینگری، ئه وه ی جیگای بیرخسته وه یه؛ شاعیر لایه نه کانی (کۆمیدی و گالته و گه پ، تراژیدی) بایه خپیداوه، به تایبه ت گالته کردن به ده ره به گ و چینی سه ته مکار، هه ر ئه مه ش وایکرد، که ببیته خوشه ویستی خه لک و ریزیلینگر، بۆیه نازناوی شاعیری چه وسا وه کانیان پپیه خشیوه، که ئه مانه ش نیشاندهری واقعی ژيانی شاعیرن. (مارف خه زنه دار ۲۰۰۶: ۴۳۷).

۲/۱ رۆنکردنه وه یه که بو شيعری (قانبع و دلی):

شيعره که بریتیه له (۲۷) دیر، که به کیشی په نه جی خۆمالی نو سراوه، به شیوه ی (۱۰) برگه یی، به زمانیکی ساده که هه موان تیبگه ن. ئه وه ی جی لیرامانه؛ دوباره بونه وه ی دیریکه له دای هه ندیک له دیره کانی، واته له سه رتاپای شيعره که دا (۹) جار دوباره بوته وه، که ده لیت:

یاخوا ئه و دله هه ر ئاواره بی

به تیغی دوژمن پاره پاره بی

یه کهم: ئەمەش تورپهیی شاعیر دەسهلمینیت لهو دیارده و رهفتاره دزیوانهیی باسییان دهکات و توک و دوعیان لینهکات.

دوهم: تهواوی شیعرهکه به زمانیکی زۆر ساده و ساکار نوسراوه، که هه مو مروفتیک به ئاستی وشیری جیاوازهوه لینهتیدهگات، به شیوهیهک نوسراوه، که کهم وشهیی تیدایه که پیوستی به رافهکردن و لیکدانهوه هه بیت.

سینهم: فره لایهن و هه مه چه شنهو له گوشه نیگا و لایه نی جیاوازهوه سهیری کۆمه لگا دهکات.

چارهم: شاعیر له هۆنینه وهی ئەم شیعره کاریگهر بوه به سه رچاوه رۆشنیرییه جیاوازهکان، وهکو پاشخان و رۆشنیری ئایینی و فکر و هزری شعرییهت.

پینجه م: به شیکی ئەو ئاکار و به ها کۆمه لایه تییا نهی که شاعیر باسییان دهکات، یاخود ئەو رهفتارو هه لسه وکوتانهی به دزیویان داده نی، له چه ند به ییتیکی جیاوازا دا دوباره دهنه وه، ئەمەش له روی سایکۆلۆجیه وه نیشانه و به لگه یه بۆ هه لچون و کاریگهر بونی شاعیر و نه بونی سه قامگیری دهرونی، یاخود به ده برینیکی تر بلین گه رانه وهی شاعیر بۆ دوباره باسکردنه وهی ئاکار و به هایه ک سه لمینه ری باوه ر قو لی شاعیره به و رهفتارو ئاکارانه.

شه شه م: ناو نیشانی شیعره که ئامازه یه بۆ کولتوری شاعیر، که به شیکی له شیعره کانی داوه ته پال ئەندامیکی جهسته ی، وهکو (قانع و سه ری، قانع و دلّی، ....) شاعیر، به و دانه پاله ی، که شیعره که ده داته پال ئەندامیکی جهسته ی، یان ده ردیک و به لاه و موسیبه تیک و پال شتیک، ده یه ویت پیمانبلت ناوه رۆکی ئەو شیعره که رهنگدانه وهی دید و بۆچونیتی سه رتاپای ته عریف و پیناسه ی که سیتی شاعیر دهکات، که شوناسی شاعیره.

هه وه ته م: له ژیر رۆشنایی خاله کانی سه ره وه ده توانین بگه یه نه وه ده ره نجامه ی، قانیهی شاعیر جیاوازا له به شیکی زۆری شاعیران، شیعره کانی زۆر ساده و پون و ره وانن و له روکه شدا هه لگری هیه و اتایه کی شاراو ه نین، چونکه ناوه رۆکی شیعره ی به شیکی له شاعیرانی کورد، ئەوه ندا نادیارو په نه انن، که تا ئیستاش، به شیکی زۆری لیکۆله ره وان ناکوک و ناتهبان له سه ر رافه کردنیان، به لام قانع میتودی قسه کردن له گه ل جه ماوه ری گشتی به کاردینیت و هه مو که سیک لینه تیده گات، به ده برینیکی تر ده توانین بلین: به شیکی زۆری شیعره کانی قانع – به و شیعره شه وه – له ژیر کاریگه ری دیارده کۆمه لایه تی و سیاسیه کانی کۆمه لگا نوسراون و پالییان به شاعیره وه ناوه، که شیعره که ی بنوسیت، به لام شاعیرانی تر دانیشتون بیریان کردۆته وه له سه ر چی بنوسن! گه راون به دوای وشه. چون بتوانن کو د و پاسۆرد له سه ر شیعره کانیان دابنن. به لام شیعره ی (قانع و دلّی) له گه ل به شیکی زۆری شیعره کانی، هیه کۆد و ژماره یه کی نه یی له سه ر نییه.

بهشی دوهم

(۲) ئاكار و بهها كۆمه لاییه تییه كان له شیعی قانیه و دلیدا.

(۱/۲) كۆمه لاییه تییبونی مرۆف

به درێژایی میژو مشتومری زۆر له نیوان فهیله سوفان و زانایانی بواری لۆژیک دهربارهی كۆمه لاییه تییبون یان نه بونی مرۆف ههر هه بوه، ریمینییه ته وای و رده کاری و دیدو بۆچونی زانایانی تایبه تمه ند به م بواره بخه مه پو ته نها ئه وه نده ده لیم: به شیکی زۆری فهیله سوفان و ئایینه كان له سه ر كۆمه لاییه تییبونی مرۆف یه ك ده نگ و كۆكن، هه روه كو ئیبن خه لدون له موقه دیمه كه یدا، ده لیت: فهیله سوف و دانایان و په ندیاران له سه ر كۆمه لاییه تییبونی مرۆف كۆك و یه ك ده نگن، چونكه هه یچ مرۆفیک به ته نیا ناتوانیت، پیدایه تییه كانی خۆی دابین بکات و هه یچ كه سیكیش به ته نیا ناتوانیت داكۆکی له خۆی بکات و هه رپه شه كانی ده وروبه ر له خۆی دوربخاته وه (عبدالرحمن بن محمد ابن خلدون ۲۰۱۹: ۵۲).

هه روه ك خوای گه و ره له قورئانی پیرۆزدا، له زۆر شوین و جیگه دا هانی موسلمانان ده دات بۆ به شداریکردن و هاوئا هه نگیکردن له گه ل ده وروبه ر و یارمه تیدانی خه لک و سوککردنی باری قورسی سه رشانی مرۆقه كان، له به ر زۆری ئایاته كان و هه مه لایه نی بونی بابته ی كۆمه لاییه تییبون له دیدی قورئاندا، ناكریت لی ره دا ئماژه به هه مویان بكریت، ئه وه نده به سه كه خوای گه و ره فه لسه فه ی دروستبونی مرۆفی به ستوته وه به یه كتر ناسین و هاموشو و تیکه لاوبونی مرۆقه كان له گه ل یه كتردا، هه روه ك ده فه رمویت { وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا } سورته ی (الحجرات ۱۳) و اتا: ((ئیه مه مان کردۆته چه ند گه ل و نه ته وه و تیره یه کی جیاواز بۆئه وه ی یه كتر بناسن و هاموشو ی یه كتر بکن و له گه ل یه كتردا تیکه لاوبن)).

هه روه ك پیغه مبه ری خواش (د.خ) ده فه رمویت: (المؤمنُ الذي يُخالطُ الناسَ و یصبرُ علی اذاهُم ، أفضلُ من المؤمنِ الَّذي لا يُخالطُ النَّاسَ و لا یصبرُ علی اذاهُم) و اتا: ئه و برواداره ی كه ده چیته ناو كۆمه لگا و له گه ل ده وروبه ر تیکه لاو ده بیته به داناییش مامه له گه ل ئازاره كانیاندا ده كات، باشتر و ریزدارتره له و برواداره ی گۆشه گیره و توانای تیکه لاوبون و ئارامگرتنی نییه.

مرۆف به سروشت و کرده ی خوایی، بونه وه ریکی كۆمه لاییه تییه و چه زی له تیکه لاوی و مامه له کردن له گه ل ده وروبه ردا هه یه، به لام ئه وه ی جیگای سه رنج و تیرامانه؛ ئایا هه مو تیکه لاوبونیک و كۆمه لاییه تییبونیک ته ندروست و بیخه وشه؟ به دلنیا ییه وه، نه خیر! چونكه مرۆف بۆئه وه ی سنوری به رانه ر نه به زینیت؛ پیویستی به ریکخستنی ره فتاره كانی هه یه، له باری لادانی ره فتاریش پیویستی به راستکردنه وه هه یه.

مرۆف بۆ مامه له کردن و تیکه لاوبون له گه ل خه لک و ده وروبه ردا پیویستی به كۆمه لیک هه نگاو و بنه ما هه یه، به بی پیره وکردنی ئه م هه نگاوانه و ره چاونه کردنی بنه ماکانیش، مرۆف ناتوانیت مامه له یه کی ریکوپیک وته ندروست له گه ل ده وروبه ردا بکات. هه روه كو (دیل کارنگی) ده لیت: کاتیک ده چمه راوه ماسی، ئه وه ده كه م، كه ماسییه كان چه زییان لییه، نه ك ئه وه ی كه خۆم چه زم لییه، چونكه ئه گه ر وانه كه م، ناتوانم راویان بکه م.

دواتر به سه رسورمانه وه پرسيار له خويي و خوينهر دهكات و دهليت: بوچي به مشيوهش مامه له له گه له خهك و دهوروبه ردا نه كهين؟! (دايل كارنفي ۲۰۱۰: ۳۵).

به بي ره چاوكردي كومه ليك بنه ما و ريكخستتي كومه ليك رهفتار و خوگرنتي مروڤ له كومه ليك هه لسوكهوت و هه لومه رجدا، ناتوانيت بيته مامه له كه ريكي دروست.

قانيعش له شيعري (قانيع و دلي) دا له سه ر دو ئاست باس له كومه لايه تيبوني مروڤ دهكات:

ئاستي يه كه م: هه مو گوشه گيري و خودپه رستتيك رهتده كاته وه و دوره په ريزي و خوبه دورگرنتيش به رهفتاريكي ناشيرن و دور له مروڤايه تي هه ژمار دهكات، له چوار نيوه ديپري يه كه مي شيعره كه دا، دهليت:

دلي نه نالي بو هيچ نه خوشي

ئازاري نه بي بو هيچ په روشي

هه ر بو ئاره زوي خوي تي بكوشي

بو زامتي هوز زوخي نه نوشي

شاعير له م چه ند نيوه ديپري سه ره وه دا ئماژه به كومه ليك چه مك و بابته دهكات، وهك (سه ردانكردي و به ده مه وه هاتني نه خوش و هه ستردي به ئازاري خهك و به شداريكردي له ناخوشي و بونه كاني گومه لگا و كه رهك و شار، يانيش تيره و عه شيرهت) هه مو ئه مانهش ده رهنجامي كومه لايه تيبوني مروڤن، به پي ستايشي قانيع بو هه مو ئه و سيفات و خه سلهت و ره گه زانه ي نيشانه و ده رهاويشته ي كومه لايه تيبوني مروڤن و ره خه نشي له هه مو ئه و سيفات و خه سلهت و ره گه زانه ي نيشانه و ده رهاويشته ي گوشه گيري مروڤن، قانيع پشتگيري كومه لايه تيبوني مروڤ دهكات.

ئاستي دوهم: دوا به دواي په سندردي بژارده ي يه كه م و ره تكدنه وه ي پيچه وانه كه ي، واته: په سه ندردي تيكه لاوبون و كارليكردي له گه ل تاك و ئه ندامه كاني كومه لگا و ره تكدنه وه ي ديارده ي گوشه گيري، ئه مجاره قانيع ده چيته سه ر برگه ي دوهم، ئه وه ي، كه له سه ره تاي ئه م باسه دا به ناوي (ريكخستن و راستكردي وه رهفتاري مروڤ) ناويهيتر، واته: كومه لايه تيبون و تيكه لاوبون له گه ل خهك و دهوروبه ردا به س نيه، به لكو دانايي و ئاكار ي مروڤ، له كاتي مامه له كردندا ده رده كه ويته، هه روهك له كورده واريشدا ده گوتريته: سه فه ر و مامه له سه نكي مه كه كن، به پي ديدي قانيعي شاعير؛ له پال كومه لايه تيبوني مروڤ، كومه ليك ده رهاويشته و ليكه وته ي هه مه لايه ن دينه كايه وه و پيويستيان به چاره سه ره، ئه گه ر به چاويلكه و وردبينيكي كومه لئاسيانه سه يري ناوه روكي شيعره كه بكهين؛ ده توانين بلين:

قانيع له ميانه ي ئه م به يته و به يته كاني تري ده قه كه دا، كه باس له كومه لايه تيبوني مروڤ ده كه ن، ئه م هاوكيشانه ي خواره وه ي به راست زانيون:

* مروڤ بونه وه ريكي كومه لايه تيبه.

* كومه لايه تيبوني مروڤ ئاكار و به هايه كي پيروزه و سوننه تي ژيان و ياسايه كي جيگيري ژيان و گه ردونه.

* گوشه گيري و دوره په ريزي رهفتار و خوييكي نامو و پيچه وانه ي كرده ي خودا و ياساكاني ژيانه.

* هه مو کۆمه لایه تیبونیک ئاکاری و به هاییکی ئه رینی نییه! هه ندیکجار رهفتار و گوفتاریک، ده بیته هوی سه ختی و دژواری که سی به رانه ر، بویه گرنگه مروّف بزانیته؛ چی دهکات و چی ناکات؟ که ی؛ چی دهکات و که ی؛ چی ناکات؟

ئه گهر رهفتاره کۆمه لایه تیبه کانی مروّف ئه رینی نه بن؟ به دنیا ییه وه گوشه گیری و تیکه لاونه بونه که ی زور په سه ند تر و په ندره له تیکه لابونیک ناناکاری!

له فه رهنگی کۆمه لگای کورده واریشدا؛ له سه ر کۆمه لایه تیبونی ئه رینی زور وته و په ند و قسه ی نه سه تق گوتراون، بو نمونه گوتراوه و هه نوکه ش ده گوتریته: ئه گهر گول نیت درکیش مه به!

جیگای بیرخسته وه یه، که شاعیر به ره خنه گریکی بویری کۆمه لایه تی داده نریته، له میانه ی شیعره کانیدا ره خنه له رهفتاره کانی تاک و کۆمه ل ده گریته، په نجه ده خاته سه ر دیارده دزیوه کانی کۆمه لگا و هه مو ئه و کردار و گوفتارانه ش یاساغ و حه رام دهکات، که سه قامگیری کۆمه لایه تی و پیکه وه ژیانی ئاشتیانه ی تاکه کانی کۆمه لگا له بارده به ن و پرۆسه ی ره وره وه ی ژیان له ئاراسته ی راسته قینه ی خوی لاده دن، ئه وساش شه رانگیزی و رقلیبونه وه و سه تم و نادادی جیگای خوشه ویستی و جوانناسی و مه حبه ت و دادی کۆمه لایه تی ده گرنه وه.

پوخته ی قسان قانیعی شاعیر له میانه ی شیعره کانیدا، ته واو وه کو که سایه تیبه کی چاکسازو ئامۆژگاریکاریکی کۆمه لایه تی و خاوه ن پرۆژه ی به ئه شقکردنی کۆمه لگای کورده واری به ده رده که ویت، هه ندیکجاریش ده که ویته ژیر کاریگه ریبه کانی سۆزداری و هه لچونی تاوگیری ده رونی و ته واو بیئومید و وارز ده بیته له رهفتاره ناناکاریبه کانی تاک و کۆمه ل، سه رتا پای ده قی شیعری (قانیع و دلّی) ده چیته چوارچیوه ی ره خنه ی کۆمه لایه تی و کۆمه لگاش دابه ش دهکات بۆسه ر دو به ره و دو ئاراسته و دو فه لسه فه و دو ئایدۆلۆژیای جیاوازه کیکیان سه تمکار و خودپه رست و بیه هه ست و بیسۆز و بیبه روبوم و بیسیبه ر! ئه وی تریان جوانبین و هه ستناسک و به سۆز و میه ره بان و خاوه ن سیبه ر و به خشین، به ده ربرینیکی تر و پوتتر بلین: شاعیر کۆمه لگا بو دو به ره دابه ش دهکات، یه کیکیان، مروّفسازو ئاده میزاد. ئه وی تریان هه لگری سیفات و توخمی ئازه لگه رای.

قانیع به شیوه یه کی گشتی باس له رهفتاره کانی تاک و ئه ندامه کانی کۆمه لگا دهکات و هانی یارمه تی و په رۆشی و هاموشوی خزمایه تی و هه مو رهفتاریک ده دات، که بیته هوی دروستبونی خوشه ویستی و سۆز له نیوان تاکه کانی خیزان و کۆمه لدا، هه روه ک هانی کۆمه لگایه کی مه دهنی عاشق و یه کنه وا و یه کگرتو ده دات. لیره دا ده مه ویت بچمه سه ر بابه ت و تیزیکی په یوه ندیدار به م باسه، که ئه ویش بریتییه له چه مکی یه کگرتویی و سازانی کۆمه لایه تی (التماسک الاجتماعی). به ره له وه ی بچمه سه ر شیکردنه وه ی چه مکه که و به سه تنه وه ی به ناوه رۆکی ده قه شیعریبه که ی قانیع، به پیویستی ده زانم؛ چه مکه که بناسینم و چه ند سه ر په سه یه کی له باره وه بچه مه رو.

ئەم دەستەواژە بە زۆر شیۆه و واتای جیاواز ناسیندراوه و ئاسان نییه واتایکی دیاریکراو و براوهی بۆ دیاریکەین، بەلام هەمویان لە دەوری ئەوه دەخولینهوه، که په یوهندی نیوان تاکهکانی کۆمهڵ بە کۆمهڵیک پرد و په یوهندی هه مه لایه ن دهوهره دراو، زانا و کۆمهڵناسی فه ره نسیش (ئیمیل دورکایم) یه که م که س بوه ئەم دەستەواژە بە کارهیناوه، که ئەو پینوایه؛ توندوتۆلی و گهرمی په یوهندی نیوان تاکهکانی کۆمهڵ، کاریگه ری راسته و خۆی له سه ر ره فتار و ره وشتی تاک هه یه. (حسام الدین محمود فیاض ۲۰۱۸: ۲۶-۲۷).

لەم باره یه شه وه دکتۆر عه لی وه ردی له په رتوکی (گالته جار ی عه قلی مرۆف) دا له ژیر سه ره ناوی (سروش تی مه ده نییه ت) دا ده لیت: بیرمه ندانی یوتویا ئیستاشی له گه لدابیت، ستاییشی هاوکاری و برایه تی و یه کگرتنی گو فتار ده که ن، ئامۆژگاریه کانیان به شیۆه یه کی سه یر پر بوه له و ستایشه، هه ر هه موشیان له سه ر ئەمه ریکه وتون، ده گمه ن نه بی که سیک نه بوه ریز په ربی.

هه ره ها ده لیت: ئیمه نکۆلی له دروستی ئەو بۆچونه ی ئەوان ناکه ین، یه کگر تویی گو فتار بیگومان بۆ کۆمه لگا هیزه، به لام له گه ل ئەوه شدا نکۆلی له وه ناکه ین، که له هه مان کاتدا ئەو ریکه وتنه زیانی بۆ کۆمه لگای مرۆی هه یه.

دکتۆر عه لی وه ردی به رده وامه و ده لیت: کۆمه لگای مرۆی ته نها ناتوانیت به ریکه وتن بژی، به لکو ده بیت جو ریک له مملانیشتی تیدابی بۆ ئەوه ی به ره و پیشبجیت.

تا ئیره قسه و سه نه که ی دکتۆر عه لی وه ردی به جییه و بی خه وشه، چونکه به دلناییه وه جیاوازی دیدو بۆچون و جوداوازی هه وینی به ره و پیشچونی کۆمه لگان، به لام ئەوه ی جیگای سه ر نه ج؛ دکتۆر وه ردی دواتر یه کانگیری و یه کنه وایی کۆمه لگا له گه ل دۆگمایی ده کاته جمک و به رانه ر یه کیان داده نیت، له م باره یه شه وه ده لیت: ریکه وتن یه کانگیری به کۆمه لگه ده دات، که چی دۆگما بونیشی پیده دات، یه کیتی تاکه کان هیزیک له نیوانییان به رامبه ر کۆمه له ی دیکه دروست ده کات، که جیگه ی گالته نییه، به لام له هه مان کاتدا وایان لیده کات نه توانن پیشکه ون و له گه ل بارودۆخی نو ئی بگونجین، یه کانگیری کۆمه لایه تی و دۆگمایی جمکن و به یه که وه له دا کده بن. (عه لی وه ردی ۲۰۲۰: ۲۳)

هه رچه نده دکتۆر عه لی وه ردی، له سه ره تای ئەم باسه دا زۆر به ساکاری و سه ریپی، ئاماژه به هه ندیک لایه نی ئەرینی یه کانگیری کۆمه لایه تی (التماسک الأجماعی) ده کات، به لام دواتر ته وا و پیچه وانه ده بیته وه و به شیۆه یه کی ره ها دۆگمایی ده به ستیتته وه به یه کانگیری و هاونه وایی کۆمه لگا، ئەم ره ها بونه ی وه ردی و هه مواندنه ی له په یامه که یدا ده یكات، دو چاری ئیشکالیه ت و په رچه کرداری ده کاته وه. چونکه به پیی لۆجیک ه یچ له مه ریك نییه له به رده می ئەوه ی کۆمه لگایه کی ته با و یه کانگیر و یه کنه وا پیشبکه ویت و دا هینانی هه مه جو ر تۆمار بکات. هه ره وک ه یچ کاتیکیش یه کانگیری کۆمه لایه تی به مانای ئەوه نایه ت، که تاکه کانی کۆمه لگا به یه ک شیوا ز بیرکه نه وه.

بۆ زامیکی هۆز زووخێ نهئوشی

به‌رله‌وه‌ی شیکاریکی وردی ناوه‌پۆکی ئەو نیوه‌دیڤره‌ شیعره‌ بکه‌م، مه‌به‌ستمه‌ هه‌ردو ده‌سته‌واژه‌ی (هۆز) و (زووخ) پونبکه‌مه‌وه؛ شیخ محه‌مه‌دی خال ده‌لێت: زووخ به‌واتای (کیمی برین) دێت. (شیخ محه‌مه‌دی خال ۲۰۰۵: ۲۴۰) له‌ هه‌نبانه‌بۆرینه‌شدا هه‌ر به‌ هه‌مان واتا ناوه‌پۆک خراوه‌ته‌پرو، به‌لام به‌ ده‌سته‌واژه‌ی (زووخ) که‌ هه‌ممايه‌ بۆ سه‌ختی و ئازاری برین (هه‌ژاری موکریانی ۱۳۶۹: ۳۸۴).

هه‌رچه‌نده‌ وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی هۆز، وشه‌یه‌کی باوه‌ و واتاکه‌شی دیار و پونه، به‌لام بۆئه‌وه‌ی بتوانم شیکاریکی قوڵی وردی ئەو نیوه‌دیڤره‌ شیعره‌ بکه‌م و مه‌به‌ست و ئامانجه‌ دیار و نادیاره‌کانی شاعیر بکه‌مه‌پرو، به‌پێویستی ده‌زانم بگه‌ڕیمه‌وه‌ سه‌ر فه‌ره‌هه‌نگه‌کانی زمانی کوردی و چه‌ند واتایه‌کی ده‌سته‌واژه‌که‌ بکه‌مه‌پرو: هۆز له‌ فه‌ره‌هه‌نگی خالدا به‌واتای چه‌ند مالیکه‌، که‌ بچه‌وه‌ سه‌ر یه‌ک تیره‌. (شیخ محه‌مه‌دی خال ۲۰۰۵: ۵۰۴)، به‌لام له‌ هه‌نبانه‌بۆرینه‌دا زیاتر له‌ واتایه‌ک خراوه‌ته‌پرو، هه‌روه‌کو ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ش ده‌کات، که‌ هۆز به‌واتای (عاشیره‌ت) دێت، که‌ له‌ناو زمانی کوردیدا به‌کار دێت و له‌ وشه‌ی (عشیره‌) عه‌ره‌بیه‌وه‌ به‌ گۆرانکاری ده‌نگیه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌، ئەمه‌ جگه‌له‌وه‌ی، که‌ جاریکی تر و به‌ واتایه‌کی تر خراوه‌ته‌پرو، که‌ ده‌لێت: به‌واتای (توزی) له‌ زه‌وی به‌زهره‌وه‌بو) دێت، که‌ مه‌به‌ستی (باهۆز، یان گێژه‌لوکه‌)یه‌، هه‌ر له‌ وه‌ره‌هه‌نگه‌دا به‌واتای (ئاپۆره‌، یان کومه‌له‌ مروڤیک)یش باس کراوه‌. (هه‌ژاری موکریانی ۱۳۶۹: ۳۸۴).

فه‌ره‌هه‌نگی شیخانی به‌هه‌مانشیوه‌ی فه‌ره‌هه‌نگی خال، به‌واتای (عه‌شیره‌ت)ی هه‌ناوه‌ (عه‌بدولوه‌هاب شیخانی ۲۰۰۹: ۵۷۷)، به‌لام فه‌ره‌هه‌نگی کۆما کوردیا کورمانجی له‌ شوینیک، به‌واتای (سلسله‌، یان قه‌وم)ی هه‌ناوه‌، له‌شوینیکی تر به‌هه‌مانشیوه‌ی هه‌نبانه‌بۆرینه‌، به‌واتای (گرد و خاک) واته‌ (گێژه‌لوکه‌)، خسته‌تویه‌ته‌پرو (Azad : 60 : 2012...etc).

دوای چینی ئەم پێشه‌کییه‌ کورته‌ و خسته‌نه‌پرو واتای ده‌سته‌واژه‌کانی نیو نیوه‌دیڤری سه‌ره‌وه‌ باشتەر ده‌توانین په‌ی به‌ ئامانج و نیه‌ته‌ شاراوه‌کانی شاعیر ببه‌ین.

له‌ کورده‌واریدا گوتراوه‌: هه‌مو ریگاكان ده‌چنه‌وه‌ بانه‌، ئەمه‌ش له‌ کاتیکدا ده‌گوتریت: که‌ چه‌مک و بابته‌ و هزریکی دیاریکراوه‌ ده‌بیته‌ سه‌رسته‌ و ناوێشان و سه‌ره‌ناوی هه‌مو بابته‌تیک و له‌ هه‌مو بۆنه‌ و جیگایه‌کدا ده‌خریته‌پرو، یان خۆی قوت ده‌کاته‌وه‌، سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی قانیه‌ی شاعیریش، وه‌ک بانه‌ی لیها توه‌ و له‌هه‌مو هۆنراوه‌کانیدا ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر وه‌سفی نیشتمان و له‌ هه‌ر بۆنه‌ییکدا بۆی بره‌خسیت، به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان بولبولئاسا بۆ نیشتمان ده‌چریکینیت.

به‌پێی ئاماژه‌کانی ده‌قه‌که‌ و لیکدانه‌وه‌کانی سه‌ره‌وه‌، ده‌سته‌واژه‌ی هۆز له‌ بچوکتیه‌ یه‌که‌ی واتایه‌وه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ کومه‌له‌ مروڤیک یان تیره‌یه‌ک هه‌له‌ده‌کشیت و فراوان ده‌بیت بۆ به‌رزترین ئاستی واتایی، که‌ بریتیه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان.

مه‌به‌ستی قانیه‌ ئه‌وه‌یه‌، که‌ سه‌یک به‌شداریی له‌ کاری به‌کومه‌لی گروپه‌که‌ی، یا گه‌ره‌ک و شاره‌که‌ی، یان نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی نه‌کات، هه‌روه‌ها له‌ پیناوه‌ پاراستنی قه‌واره‌که‌شی تینه‌کویشیت و ئاماده‌نه‌بیت ته‌نها باجیک بدات و

تالی و سویرییه کانی پاراستنی نیشتمان بنۆشیت، ئامادهش نه بیته، دهواری نیشتمانه که ی له کۆل بکات، یاره بی

ئاواره بیته و به تیغی دوژمن پاره پاره بیته!

هه رچه نده قانیه له م نیوه دییه شیعه ردا به ئاماژه یه کی خیرا و چه ند وشه یه کی که م، هیما بو پاراستنی نیشتمان ده کات، به لام دوای قولبونه وه و لیور دبو نه وه، در ده که ویت، که ئه م و وشه و دهسته واژانه و جوړی هۆنینه وه ی ده که که، له ناخی شاعیریکی نیشتمانه پهره ر ی شوړشگی پری گیانله سه رده ست نه بیته در ناچن. وه ک دوا دره نجامیش، ده توانین ئه وه بلین، که قانیه ی شاعیر، به م هیما و ئاماژه خیرایه ده یه ویت پیمان بلیت، پاراستنی قه واره و نیشتمانی دایک، ئه رکی سه رشانی هه مو هاو نیشتمانییه که، که مته رخه می و در یغیر دنیکیش له تیکۆشان و خه باتی نه ته وه یی به ره فتهاریکی نائاکاری له قه له م ده دات.

٢/٢) گیانی هاریکاری و هاوئاوهنگی نیوان تاکه کانی کومه نگا:

له پيشه وه باسمانکرد؛ که قانیه به پونی بروای به کومه لایه تیبونی مروّف هه یه، ئهسته میشه و پیچه وانیه یاساکانی گهردونه؛ مروّفیک بتوانیت به ته نیا ژیان به سه ره به ریت، هه مو مروّفیک ناچاره مامه له له گه ل ده ورو به ریدا بکات و هاموشوی دوستان و خزمان بکات، به لام هه مو مروّفه کان به یه ک ئاست و شیواز مامه له له گه ل ده ورو به ره کانیاندا ناکه ن، هه ندیکیان تیکه لاو ن، هه ندیکیشیان گوشه گیر، ئه وانیه ی گوشه گیرن؛ ناتوانن یارمه تی هیچ که س و لایه نیک بدن، چونکه بریاریاندا وه تیکه لاو نه بن، قانیه ئه مه به ره فتهاریکی ناباش هه ژمار ده کات، ئه وانیه ی تیکه لاویشن؛ هه مویان نابنه خاوه ن خیر و بیژ بو ده ورو به ره کانیان، بو یه قانیه له چه ند دیرو برگی جیاوازی ده قی شیعی (قانیه و دلّی) دا هه مو خوگرتن و خو بواردنیک له یارمه تیدانی خه لک و لابردنی سه ختی و دژوارییه کانی که سانی به رانبه ر و سوککردنی باری در ده داران، به ره فتهاریکی نائاکاری و نامرویی له قه له م ده دات، به واتای پیچه وانیه ییش (مفهوم المخالفة) هانی هه مو گو فتهار و ره فتهاریک ده دات، که بزه و خه نده بخاته سه ر لیوی لیوبه بار و در ده دار و نه خو شیک، یانیش مروّفیک له بار و دوخیکی ناهه مو ار پزگار بکات، بو نمونه له سی نیوه دی پری کۆپله ی یه که مدا ده لیت:

دلّی نه نالی بو هیچ نه خو شی

ئازاری نه بی بو هیچ په رو شی

هه ر بو ئاره زوی خو ی تی بکو شی

قانیه له م سی نیوه دییه دا ئاماژه به سی ئاکارو به های کومه لایه تی گرنه ده کات:

١. سه ردانیکردن و یارمه تیدانی نه خو ش و هاو خه م و هاو سوژبون له گه لی.

٢. هه سته کردن به ئازاری که سی به رانبه ر و هه ولدان بو چاره سه ری گیر و گرفته کانی.

٣. خو نه ویستی و توانه وه له پینا و چاره سه رکردنی ئازاره کانی که سی به رانبه ر.

به کورتی له سه ر هه ر یه کیک له م سی ئاکارو به هایانه ده وه سته م و شیکاریکی ئاکاری کومه لایه تی ئایینیان، ده که م:

بهها و ئاكارى مامه نه كردن نه گهه كەسى نه خوشدا:

ههچ مرۆف و گيانله به ريك ناتوانيت تاسهر بمينيت و نه مریت! ناشتوانيت؛ نه خوش نه كه ويت و هه ميشه به ساغى بمينيت وه! هه مومان نه خوش ده كه وين و هه موشمان له ده ره نجامدا ده مرين، نه خوشكه وتن ديارده يه كى مرۆي كومه لايه تيبه و په يوه سته به جوله و هه بونى مرۆف، له هه ر شوين و جياگايه كدا مرۆف هه بيت، نه خوشى و ديارده ي نه خوشكه وتنيش هه ر ده بيت! هه ر وه ك نارى شاعيريش ده ليت:

ته ماشا كه ن له سفره و خوانى گه ردون

هه تا سه هه ر نيعمه تى شادى به كيدا نارى

نه شادى و نه نه خوشيش تا سه ر نامينه وه، به لكو هه ردوكيان دو سيفه تى رو كه ش و لابه لا و كاتين، هه روه ك خواي گه وره ش ده فه رمويت:

(فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا * إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) سوره تى الشرح ٦،٥ خواي گه وره دوجار به شيوازي دوپا تكدنه وه،

پيمانده ليت، كه له گهه له مو ناخوشيه ك، خوشيه ك هه يه وه ههچ ناخوشيه ك تا سه ر نامينيت.

نه خوشيش پيوستى به هاوكارى و به ده مه وه چونه، نه گه ر هه مومان نه خوشه كانمان پشتگوئى بخهين؛ بيگومان ره وتى ژيان ده وه ستيت و ههچ و به هاو ئاكارى كه نه خلاقيش له سه ر زهوى نامينيت و جگه له وه ي مرۆف؛ ماناي مرۆفبوني خوى له ده سته دات، له ناو جيهانى نازه له كانيشدا جياگاي نابيته وه و ده چيته خانه و چوارچيوه ي بيگيانه كان (الجمادات) چونكه نازه له كانيش هه ستى يارمه تيدان و سوژيان هه يه، زور شومه و ناشرين و نه نغييه؛ مرۆف دايك و باوكى نه خوش بن و هاوكار و هاو ده م و يارمه تيدهريان نه بيت، له كاتيكدا نه وان جوانى و گه نجيان كرده قوربانى نه!

به پيى ديدى قانيع و هه مو نه وان هه ش، كه فه لسه فه و عيشق و مه حه ببه تى قانيعيان هه يه؛ هاوكارى نه خوش و به ده مه وه چوني ده رده داران، به ها و ئاكارى به رزى مرۆيه، به پيچه وان هه شه وه خوگرتن و نه نالين به ناليني نه خوش و بيمار و ده رده داران، نااكارى و نامرۆي و نامردييه، هه ربويه ش قانيع دو عاي ئاواره بون و پاره پاره بونى به تيغى دوژمن له م جو ره كه سانه.

هه روه ك پيغه مبه رى ئيسلاميش (د.خ) له پايه ي سه ردانى كردنى نه خوش و به ده مه وه بونيه وه، ده فه رمويت: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدَّنِي، قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُوذُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تَعُدَّهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟))ⁱⁱ

واته: له پوژى دوايدا خوداي گه وره رو ده كاته به نده كه ي و پييده ليت: نه ي نه وه ي ئا ده م، له دونيادا نه خوشكه وتم و سه ردانت نه كردم، به نده كه ش به سه رسو پرمانه وه ده ليت: من به نده و تو په روه رديگار، چون ده متوانى سه ردانى تو بكه م؟! خوداي گه وره ش ده فه رمويت: ئايا نه تده زانى كاتيك فلانه به نده يه ي من نه خوشده كه وت، نه گه ر سه ردانت بكر دبا، وه ك نه وه ي بو سه ردانى من بكه ي!؟

ههستکردن به نازاری دهوروبه

لهنیوه دپیری دوهما قانبع دهلیت:

نازاری نه بی بۆ هیچ پهروشی

شاعیر دهلیت، کهسیک ههست به نازار و ناهه مواری و سهختی باری ژیان و برسپیهتی کهسانی دهوروبه نهکات، یاره بیی هه ئاواره و دهربه ده ربیت و به تیغی دوژمنیش پاره پاره بیت، شاعیر زور به شیوازیکی توند دهیه ویت په خنه ی کومه لایه تی له و جوړه کهس و به ناو ئاده میزادانه بگریت، که ههست به نازارهکانی دهوروبه ناکه ن. گوتراویشه: مروقه کان به دو شیوه ههست به نازاری کهسانی به رانبه دهکن:

شیوه ی یه کهم: کهسه که خوی له هه مان نازاردا بیت، یان له رابردودا هه مان نازار، یانیش نازاری هاوشیوهی بینیت، به دلنیا بییه وه سه رباری ئاکاریبونی ئه م پهفتاره، به لام هونه ریکی زور گوره و مه زینش نییه، چونکه کهسه که به هوی نازار و ناهه مواری خوی، خه لکیشی بیرکه وتوته وه، به لام زور باشت و ئاکاری تره، له وهی به نازارهکانیشیه وه ههست به نازاری هیچ کهس و ئاده میزادیک نهکات! ئه وسا مروف وهک له سه ره وه باس مانکرد؛ ده بیته بونه وه ریکی بیگیان و ههست، له کورده واریشدا له زه می ئه م حاله ته دا گوتراوه و ده گوتريت: کهس به ده ردی کهس ئاگادار نییه! یانیش کاتیک کهسیک به ته وسه وه گله یی له به رانبه ره کهی دهکات و پییده لیت: نازار له خوت نییه!

شیوه ی دوهم: مروقی ههستیار و مروقدوست، به بیته وهی خاوه ن نازار و ده ردیک بیت، له سو نگی ههستکردن به بهر پر سیاریتییه وه، ههست به نازارهکانی دهوروبه دهکات و هه ولی لابر دینیشیان ده دات، به دلنیا بییه وه ئه م حاله ت و ههست و نهسته ش، تنه ا له مروقه گوره و داناکاندا به دیده کریت.

شیوازی هونینه وهی قانبع له م دهقه شیعه ردا نه رینییه، له گه ل په تکر دنه وهی هه رفه تار و گوفتاریکی نه رینیدا، دهیه ویت پیچه وانیه ئه م گوفتار و پهفتاره ش په سه ند بکات و به ئاکارییان له قه له م بدات، ههروهک رونیسه؛ پیچه وانیه ههستنه کردن به نازاری خه لک و هه ولنه دان بۆ لابر دنی سهختی و ناهه مواری کهسانی به رانبه ر، بریتییه له گیانی هاریکاری و هاوئا ههنگی و خه مخوری و به شداریکردن له خو شسی و ناخو شسی دهوروبه ردا، له م سو نگی هه شه وه خودای گوره ده فره مویت: (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) سو په تی (المائدة: ۲) واته: له سه ر کاری باش و ئاکاری جوان هاوکار و هه ماههنگ بن له گه ل یه کتردا. ههروهک پیغه مبه ری ئیسلامیش (د.خ) ده فره مویت: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ ، وَتَرَاحِمِهِمْ ، وَتَعَاطُفِهِمْ. مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عَضُوٌّ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى) iii

واتا: نمونه ی برواداران وهکو جهسته یهک وایه؛ هه ر کاتیک ئه ندامیکی نه خو شکهوت؛ هه مو ئه ندامهکانی تری جهسته، نه خو شده کهون و ههست به نازار دهکن.

ههستکردن به نازاری کهسانی به رانبه ر و هه ولی سوککردنی باری سه ر شانی کهسانی دهوروبه ر، له پال ئه وهی په وشت و ئاکاریکی مرویی و به هاییکی کومه لایه تی به رزه، داخوازی ئایین و خوداشه، هه ر له سو نگی

يارمه تيدانى دهوروبهردا، پينغه مبهرد (دخ) فەرمويه تى: ((والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه)) واتا: مادام بهنده كان له نيوان خوينا دا يارمه تى يه كتر دهن، خوداش كومه كى و يارمه تيان دهنات. قانيع له م نيوه ديتره شيعره و سه دانى تر له شيعره كانيدا، كاريگه ربوه به چه مكه مروى و ئايينييه كان، چونكه به ليكنانى پيلوى چاوه كان له ئاستى بير و هزر و باورى قانيعدا، ناوبراو له حوجره و مزگهوت خويناويه تى و ئاشنابوه به هه مو ئه و دهقه ئايينا يانه ي له سه ره وه ئاماژه مان پيدان. شاعير له نيوه ديترى سينييه مى كۆپله ي يه كه مدا ده لى ت:

هەر بۆ ئاره زوى خوى تيبكوشى

قانيع به راشكاوى ده لى ت: مروقى ساغله م و ژيان ساز و مروقدوست، به تهنيا له خه مى خوى و تير كردنى ئاره زوه كانيدا نييه، به لكو خه مى دهوروبه ر و خزم و دوستان و خه مى گشتيش به خه مى خوى ده زانيت، له كورده و اريشدا ده گوتريت: جام كه پر بو لييده پرژيت! ئه مه ش له كاتيكدا ده گوتريت: كه مروف دواى پشودريژييه كى زور، ئاراميه كه ي له ده سته دات و چيتر خوى پى كونترول ناكريت، منيش ده مه ويت: په نده كه هه لگيرمه وه و بليم: جام تا پر نه بيت ليينا رژيت! مه به ستمه بليم: مروف تاخوى پر نه بيت له هه ست و سوز و مه حه بيه ت، ناتوانيت به خشنده بيت و سود به دهوروبه ره كه ي بگه بينيت! قانيع ده لى ت: كه سى هه ر خوى بويت و چاو و دلى، كه سى تر نه بينيت، ياره بى ئاواره بيت و به تيغى دوژمن پاره پاره بيت.

كورت و پوخت هه مو ئه و په يام و سه رنجانه ي قانيع له ميانه ي ئه م دهقه شيعرييه له سه ر گيانى هاريكارى و هاوئا ههنگى مروقه كان ده يخاته رو، رهنگدانه وه ي بيروبو چونه كانى و كلتورى ره سه نى كومه لگاي كورده وارين. شاعير له كۆپله يه كى ترى دهقه كه دا ده لى ت:

دلى بمخاته كۆلان—هه و كۆلان

دايم كوركه ي بى بۆ ديه ي كچان

قه ت رانه چله كى بۆ بيده سته كان

گوپى خوى شل نه كا بۆناله و گريان

ياخوا ئه و دله هه ر ئاواره بى

به تيغى دوژمن پاره پاره بى

قانيع له م به يته دا ئاماژه به دو چه مك و بابته و حه ز و خوليا ده كات، هه نديكجار به يه كه وه كۆده بنه وه و هه نديكجار يش ناته ريب و دژبه يه كن، يه كيكيان حه ز و خوليا و غه ريزه ي كه سييه، ئه و يتريشيان كومه كى و يارمه تيدانى كه سانى دهوروبه ره، ئه م هه ست و نه سته له كه سيكه وه بۆ كه سيكى تر ده گوتريت، هه مو مروقه كانيش به يه ك شيوه و به يه ك ئاست، گيانى هاوكارى و يارمه تيدانان تيدا نييه، مروقى وا هه يه؛ كورد گوته نى: ئاماده نييه به ردى سه رشكانى بداته هيج كه س! مروف و به نده ي واش هه يه؛ وه ك مؤم ده سوتيت و دهوروبه ره كه ي پوناك ده كاته وه و له عه شق و خو شه و يستيشدا ده تو يته وه و فه نا ده بيت.

شاعیر له دو نیوه دپیری یه که می ئهم بهیته دا، باس له ههز و خولیا و گه ران و گه یشتنی گه نجان و پیاوان، بۆ رهگهزی به رانه بهر دهکات و له دو نیوه دپیری کۆتایشدا، رهخنه یه که کۆمه لایه تی له وانه دهگریت، که جگه له تیرکردنی ههز و ئاره زوه کانیان، هیچ ئامانجیکی تریان نییه، بۆیه ههول دهدهم له چه ند گۆشه نیگاییکه وه سهیری دهقه که بکه م و ئامانجه کانی شاعیر بکه مه رو:

* بهر له هه مو شتیک، پنیویسته ئه وه بزانی: که سیاق و چوارچیوهی گشتی شیعره که و خودی بهیته که ش، زه مکردنی رهفتاری ههز و خولیای که سی نییه، چونکه ئهم بابته دهچیتته چوارچیوهی ههز و غه ریزه و پینداویستییه فیسئولۆجییه کانی مرؤف، به پپی هه ره می ئه براهم ماسلۆ تیرکردنی غه ریزه ی جنسی ریزبه ندی ژماره (۱) هه ره مه که ی گرتوه (که ریم شه ریف قه ره چه تانی ۲۰۰۶ : ۱۰۴).

هه روه ها به پپی ناوه روکی شیعره کانی و ئاراسته ی هه زری شاعیر، پیناچیت؛ مه به ستی بیت؛ ئهم هه ز و خولیایه ی مرؤف، قه دهغه و یاساغ بکات! به لکو ده یه ویت؛ ئه وه بسه لمینیت؛ که که سیک ته نها و ته نها خو ی مه به ست بیت و هیچ بۆشاییه کی مرؤی کۆمه لگا که ی پر نه کاته وه و له خه می هیچ که س و ده رده داریکدا نه بیت و گو ی بیستی ناله و نرکه ی نه خو ش و برسی و خاوه ن زامیکیشی نه بیت و ده ستی یارمه تی بۆ ده ستیکی کورت و بیده سه ته لات دریز نه کات، ئه وه نه بونی باشتره و زیاده یه به سه رشان و باری هاوولاتیان و کۆمه لگا وه!

یاخوا ئاواره بیت و به تیغی دوژمن پاره پاره بیت!

به پپی دیدی قانیع و لیکدانه وه کانی سه ره وه؛ قانیع (رهفتاری هاوسه نگی) په سه ند دهکات و زیده رو ییکردنیش له موماره سه کردنی ماف و هه زه که سییه کان، به ناپه سه ند و نابه جی هه ژمارده کات. هه روه ک ده مه ویت ئامازه به وینا کردنیک جوا نی شاعیر له م بهیته دا بۆ بارودوخ و هه ندیک سیفاتی ئه وسای کۆمه لگای کورده واری بکه م: به وردبونه وه و سه رنجدان، له دو نیوه دپیری یه که می بهیته که و رو نانی وشه و شیوازی رسته کانی و چۆنیه تی لیکدانینیان، بۆمان ده رده که ویت، که سه روشتی ئه وسای کۆمه لگای کوردی، به هو ی کو ت و به ندی کۆمه لایه تی و تایبه تمه ندی قوناغه که و نه بونی که نالی په یوه ندی نیوان کچان کوران، کۆمه لگاییکه نیمچه داخراو بوه، تاکه هو کاریش بۆ گه نجان و وه رگرتنی چیژی ته مه نی گه نجییه تییان، بریتیبه له پیاسه یه کی ده مه و ئیواران به کوچه و کۆلانه کانی ئاوه دانیدا، ته نهاوته نه اش سیله و خیسسی چاوانیشییان پیراوه، هه ر له م میانه شدا، ده قیکی جوا نی مامۆستا هیمنم؛ له میانه ی شیعره ی (ئیواره ی پایز) دا بیرکه وته وه، که ده لیت:

دهرکی دوکانی گاله دا مام حاجی و به ره و مال بزوت
نازداریکی چارشینو به سه ره به ته نیشتمدا تپه پری
به غار هات و توند قیزاندی روته له یه ک به به د فه پری
که میک راوه ستا جا رابورد ئه و لاوه ی جاده ی ئه پینوا
دیار بو خیسیکی دابویه ئه و شوخه له بن چارشینوا
کیژیک خو ی له ژور کوتاوه ده رگای هه وشه که ی پیوه دا

ئىتر شوينه وارى جوانى بهدى ناکه م له م نيوهدا تا تاريكان پهيدا ئه بى چۆل و چۆلتر ئه بى جاده نه دپته دهر كيژى له بار نه راده برى لاوى ساده

پشتبهست به دهقه كه و ئاماژه ديار و نادياره كان، مه به ستمه بلیم: به بى ويستی شاعير، ويناينكى جوانى رۆژگار كهى كردوه و ديار دهيه كى كومه لايه تى ئه وساشى خستوته رو. ههروهك ده مه ويت چهند سه رپسته بيكيش له سه ر دهسته واژه ي (بى دهسته كان) بخه مه رو، دهسته واژه كه زور رونه، به لام ئه وهى پيوسته هه لويسته ي له سه ر بكه ين؛ مه به ستمى قانيع له دهسته واژه كه ئه و كه سه نييه، كه دهسته كانى له دهستداه، به لكو ئامانجى شاعير بيدهسته لات و بى نه واکانن و ئه وانهن، كه ناتوانن پيداويستيه سه ره تاييه كانى خويان و خانه واده كانيان، دابينكه ن.

٤/٢) ئاكارى به جيهناني پهيوه ندى خزميه تى:

پيشتر باسمانكرد؛ كه ته واوى ناوه روكى شيعره كه له سه ر بنه ماي گيانى هاوكارى و هاونا ههنگى نيوان تاكه كانى كومه لگا بونيانراوه، به لام كاتيك سه رنج دهدين؛ به روني ههست به قولى (بىرى مروقدوستى و ژياندوست) شاعير له له لايه ك و (توره ييه كه ش) له بيهه ستمى و بيلوتفى مروقه كان به رانبه ر يه كترى، له لايه كى تره وه ده كه ين، هه ر ئه مه شه واى كردوه، كه دو خه سلّت و ره گه زى ديار، به روكار و ناوه روكى شيعره كه وه دياربن:

١- به شيكى ئاكار و به هاكانى نيو شيعره كه، له چهند ديّر و به يتيكى جياوازي دهقه كه دا، دوباره ده بنه وه، ئه مه ش ئاماژه يه بۆ پرواى قولى شاعير، به ئاكار و به هاكان و به رزى ئاستى سۆزدارى شاعير به رانبه ريان و قورسى ئاستى هه لچونه ناوه كيه كان و تاوگيرى شاعير، به رانبه ر ئه و ره فتار و دابونه ريته نه رينيانه ي ده يانخاته رو.
٢- هه ر به و پييه ي له دهقه شيعرييه كه دا شاعير (يه كيتى شيعر) پاراستوه و ته واوى شيعره كه ش له سه ر بيروكه ي مروقدوستى و پهيوه نديه كومه لايه تيه كان نوسراوه، شاعير له م چوارچيوه دا گه مه يه كى جوان دهكات و له چه مكيكى گشتيه وه ده په رپته وه بۆ چه مكيكى تاييه ت و له تاييه تيشه وه ده چپته وه سه ر چه مكه گشتيه كه، بۆيه دواى ئه وهى، كه شاعير له كۆپله ي سه ره تادا بنه ماي شيعره كه ي داناوه، به شيوه يه كى گشتى له سه ر كومه لايه تى مروّف و به خه مه وه بونى مروّف بۆ ده وروبه ر دوا، ئينجا ده چپته سه ر بچوكر دهنه وه ي بازنه كه و قسه له سه ر پهيوه ندى دراوسيه تى و خزميه تى دهكات، له م سۆنگه يه شه وه له كۆپله ي (شه شه م) دا ده لئيت:

كهس نه گريته خوى به تاقى ته نيا

له بىرباته وه گشت خزم و برا

هه ر وهك دو عاكه ي پيشو كه و ترا

ياخوا ئه و دله هه ر ئاواره بى

به تيغى دوژمن پاره پاره بى

ههروهك له نيوه ديڤي (13) له ميانه ي كۆپله ي (پينجه م) دا، ده لئيت:

دلئ څان نه كا بۆ څاني هاوسئ

شاعير له م دو دهقئ سهره وه دا به روني باس له ئهرك و مافي دراوسئ و خزم، به سهر مرؤفدا دهكات. به ديدي بهنده؛ شاعير له دارشنتي ههردو بيروكئ سهره وه و هؤننه وه ي دهقه كانيان، تهواو كاريگر بوه به رؤشنبيرييه ئايينييه كه ي، چونكه ئاييني پيروزي ئيسلام، زور به گرنگيه وه باسي ههردو چه مكه كه ي كردوه و به ئهركيكي مروبي و ئاكاري له قه له مداون، ته نانه ت پيموايه؛ قانيع له دارشنتن و چيني وشه كان و هؤننه وه ي خودي دهقه كه ش، به م دهقه ئايينييه خواره وه كاريگر بوه، كه پينغه مبهري ئيسلام (دخ) له بواري ئهركي دراوسئ به سهر دراوسئدا، ده فهرمويت: (ليس المؤمن الكامل بالذي يشبع وجاره جائع إلى جنبه وهو يعلم)^{iv} و اتا: بروادار نييه، ههركه سيك به تير و راحه تي بخه وئيت و هاوسئيه كه شي ئاتاج بيت و له توانيدا هه بيت و يارمه تي نه دات.

نامه وئيت ههردو دهقه كه به راورد بكم، به لام به ديدي بهنده وهك رؤزي ئاشكرا پونه، كه قانيع له م بابه ته دا تهواو كاريگر بوه به م فهرموه ي پينغه مبهري خودا.

ههروهك له بابه تي په يوه ندي و سؤزي خزمه تيدا: قانيع وهك كوردنيكي ره سهن و جوتيارنيكي دئهاتنشيني خزمؤستي خؤنه ويست دهرده كه وئيت، له كورده واريشدا ناوه رؤكي هاوشيوه، هئنده زورن له ژماره نايهن، وهك گوتراوه: براي له پشت برا بيت، مه گر قه زا له لاي خودا بيت، ههروهك ده شگوتريت: دار كرمي له خو نه بيت عومري هه زار ساله.

5/2) ئاكاري به رپرساريه تي

جيگاي بيرخسته وه يه؛ جه مسهري بنه رته تي دهقه شيعري (قانيع و دلئ) فهلسه فه ي ئه خلاقه، پيشتيريش ئامازه مان پيدا، كه شاعير (يه كيتي شيعري) دهقه كه ي پاراستوه، هه رچه نده كؤمه ليك بابه ت و چه مكي جياواز و هه مه چه شن و هه مه لايهن ده وروژنييت، به لام هه مويان خزمه ت به يه ك كؤلكه ي هاوبه ش دهكن، كه ئه وئيش برينييه له فهلسه فه ي ئاكار و په وئشتي به رن، به دهربرينيكي تر بلين: قانيع ئاكار و په وئشتي به رن، ده كاته هه وئيني هه مو كار و كرده وه يه ك، به پئي ديدي قانيع (ئاكار) په وئيه تي به هه ر بابه ت و چه مكيك ده دات، ئه گر ئاكار هه بو، ماناي وايه؛ په وئيه تي هه يه، به پيچه وانه شه وه؛ ئه گر ئاكار نه بو، په وئيه تي ناييت! هه ر ئه مه ش واكرده، كؤمه ليك بابه ت و چه مكي جياواز له ميانه ي شيعره كه يدا بخاته رو، هه موشيان ببه سئته وه به ئاكار و ئه خلاق به رزي، له م نيوه نده شدا له هه ره بابه تي بچوكه وه ده سئپيده كات، كه سه رداني و هاوكاري نه خو شه، تا ده گاته فهلسه فه ي حوكم راني ته ندروست و ئاكاري به رپرساريه تي، له م سؤنگه يه ش له كۆپله ي (سئيه م) دا ده لئيت:

دلئ ره حه ت بي كه چه سه ر كورسي

ئيتر نه نواري بۆ حالي برسي

ته ما شاي خه لك كا به زهردو سييسي

ئەبى ئەو دلە بۆ لىي بېرسى

ياخوا ئەو دلە ھەر ئاوارە بى

بە تىغى دوژمن پارە پارە بى

لەبەراييدا دەلیم: ئەم بەیتە و ئامانجەکانى پشت دەقەكەش، ئەوەندە رۆن و ھىچ وشە و دەستەواژەيەكى نارونى تىدا نىيە؛ پىويستى بەرۆنکردنەو ھەبىت، قانئە لەپال ئەوہى، بەشيوەيەكى گشتى باس لە فەلسەفەى حوکمرانى و ئاكارى بەرپرسارىيەتى دەكات، دو سيفەت و خەسلەتى باباى بەرپرسىش زەق دەكاتەو، ئىمەش بەجيا ھەردو سيفەتەكە شىدەكەينەو، بەلام بەرلەوہى بچينە سەر شىكارکردنیا، بەپىويستى دەزانم ھەلوئىستەيەك لەسەر خودى دياردەى چەمكى بەرپرسارىيەتى بکەم و بيخەمە ژىر وردىنى زانستى كۆمەلناسى و چەند سەرپستەيەكيش، لەم بارەيەو بەخەمەرۆ:

بابەتى بەرپرسارىيەتى، پەيوەستە بە جولە و ھەبونى مەرۆف لەنيوہ كۆمەلگادا، لە ھەر شوئىنكىدا ژيان و مەرۆفایەتى ھەبو؛ پىويستى سيستم و بەرپرسىش دىتەپيش؛ بە دەربرىنىكى تر بلين: لە ھەر شوئىن و جىگايەكدا، چەند مەرۆفك بە يەكەوہ كۆبىنەوہ؛ پىويستە يەككىيان دەور و رۆلى بەرپرسارىيەتى و راپەراندنى كاروبارەكانى گروپ بگريتە ئەستو، پىبەپى و قوناخ بە قوناغيش، پىوستى ھەبونى سيستم و ياسا و بەرپرسىش زياتر دەبىت، واتە بەپى زۆربون و ھەلکشانى رىژەى گروپەكە، راددەى پىويستى ھەبونى بەرپرسىش زياتر دەبىت، ھەبونى ياسا و سيستمەمك لە ناو تيرە و ھۆزىكدا، پىويستەرە لە ھەبونى ياسا و سيستمەمك بۆ گروپ و كۆمەلەيەكى كاتى و كەم، بەھەمانشيوەش كاتىك چەند تيرە و ھۆزىك، عەشیرەتيك پىكدين، زياتر لە جارن پىويستە كاروبارى گشتيان بەخەنە ناو سيستمەمك و كەسيكى بەھيز و ھەلگري سيفاتەكانى سەرکردەش، ببىتە بەرپرس و مشورخۆر و چاوساغ و دەمراستيان، بىگومان كاتىكيش رەوتى كۆمەلەكە ھەمو بازنە بچوكەكانى خوارەوہ تىدەپەرىنىت و دەچىتە چوارچىوہى قەوارە و گەل و نەتەوہ، بە دلنایيەوہ سەرکردە و سيستمەمى باش، دەبنە كۆلەكەى بنەرەتى رەورەوہى كۆمەلگا و ھەويى ئاسايشى كۆمەلایەتى، وەك پالپشتىيىكيش بۆ ھاوكيشە و تيزەكانى سەرەوہم؛ ئاماژە بە بۆچونە بەناوبانگەكەى فەيلەسوفى فەرەنسى (بۆسيوت BOSSUE) لە بواری پىويستى سيستم و ياسادا دەكەمك كە دەلئىت: ((حيث يملك الكل فعل ما يريدون.. لا يملك أحد فعل ما يريد،" فحيث لا مسود فالكل سيد.. وحيث الكل سيد فالكل عبيد)) (البكري والبشير ۲۰۱۱: ۲۸).

واتا: ئەوكاتەى ھەموان بە ويست و حەزى خۆيان، ئەوہى مەبەستيانە ئەنجامى دەدەن، لەھەمان كاتيشدا ناتوان ئەنجامى بەدەن. و ھەركاتىك رىبەر و رىنیشاندەرىك نەبو ھەموان گەورە و كوئىخان... لە كاتىكيشدا، كە ھەموان ئاغاو كوئىخا و بەرپرسن، كەچى ئەلقە لەگوئى و نابەرپرسىشن.

بەرپرسارىيەتى ديارەيەكى كۆمەلایەتيە و ھەبون و نەبونى پەيوەستە بە جولەى مەرۆف و رەورەوہى ژيان. ھەرەك پىغەمبەرى ئىسلام (دخ) لەسەر ھەمان ناوہرۆك دەفەرموئىت: ((أَلَا كَلُّكُمْ رَاعٍ، وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ، وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكَلُّكُمْ رَاعٍ، وَكَلُّكُمْ

مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ^۷) واتا: ئاگاداربن هه موتان شوان و بهرپرسن، هه موشتان بهرپرسیارن بهرانبهر ئه ركه كانتان، له سهر به جيهناني ئهرك و بهرپرسیارییه كانیشتان لپیچینه وه تان له گه لدا دهكریت، بهرپرسی ولات شوان و بهرپرسه بهرانبهر ژیر دهست و هاوولاتییه كانی، له سهر چونییه تی جیبه جیكردنی ئهركی سهر شانیشی لپیرسینه وهی له گه لدا دهكریت، ههروهك ژن و پیاویش هه ریه كه یان به پپی ئهرك و پیگه كانیان بهرپرسیارن، ههروهها هه ركهس و گروپیک به پپی ئهرك و كاره كاتیان شوان و بهرپرسیارن.

دوای چینی ئه م پیشه كییه كورته له سهر دیاردهی بهرپرسیارییه تی؛ دهگه پپینه وه سهر شیکردنه وهی به یته شیعرییه كهی سهره وه و له سهر ههردو خهسلهت و سیفاتی ئاماژه بوكراو هی سهره وه دهووستین و شیباندكه ینه وه؛ قانیه دهلیت:

دلێ رهحهت بئ، كه چوه سهر كورسی

شاعیر له نیوه دیتری یه كه می ئه م به یته دا زور زیره كانه دهچیه نیو بابته كه و بابته کی ئیجگار ههستیار دهجولینیت و باس له ئاسودهیی و راحه تی گیانی بابای كهسی بهرپرس دهكات، پنیوایه؛ ئهسته مه بهرپرس بتوانیت هاوسهنگی له نیوان ئاسودهیی و جیبه جیكردنی ئهركه كانیدا، جیبه جی بكات، ههروهك ناری شاعیریش دهلیت:

به میزانی شهریعهت سهعه به...ناری

موداراکه له بهینی دوو هوی دا ناری

به پپی دیدی قانیه: بهرپرسیارییه تی راسپاردن و هه لگرتنی باریکی قورس و هه لنه گیراوه! نهك پادا شتکردن و خوشریان و خو ده وه له مندکردن!

ئهركی سهره کی و بنه رته تی تاکی بهرپرس له هه ر پیگه بیكدا بیت، بریتییه له خزمه تکردن و ره چاوکردنی بهرژه وهندی ژیردهسته كانی، به لام لیردها پرسیاریک دیته پیشه وه؛ ئایا هه مو بهرپرسیك خزمه تكار و سه رراسته له گه ل په یام و ئه ركه كه ی؟ به دلناییه وه هه مو یان وه کیه ك نین و هه مو شیان له گه ل ژیردهسته كانیان و په یام و ئهركی پیگه كه یان، راستگو و به ئه مهك نین! دوباره پرسیاریکی تر دیته پیشه وه؛ بوچی هه ندیکیان ده بنه خزمه تكار و مشورخوری گروپ و كو مه له كه یان، هه ندیکیشیان ده بنه موته كه و نه هه مته تی گه ل و نه ته وه كه یان؟! به دیدی بهنده؛ ئه م جیاوازییه ی له ده ره نجام و ئه نجامی كه سانی بهرپرسدا ده بینریت؛ ده گه پپینه وه بو هه سترکردنی خودی بابای بهرپس به گیانی بهرپرسیارییه تی (الشعور بالمسؤولية) هه ركهس و بهرپرسیك ههستی به په یام و ئهركی پیگه كه ی کرد، به دلناییه وه ئه م هه سته ده بیته پالهیژیک و كهسی بهرپرس به ره و خزمه تکردن و ره چاوکردنی بهرژه وهندی گشتی و پاراستنی مافی ژیردهسته كانی، ئاراسته دهكات، به پیچه وانه شه وه؛ هه ستنه کردنی به گیانی بهرپرسیارییه تی (الشعور بالمسؤولية) ده بیته هوی ته نه لی و مشه خوری و مفته خوری كهسی بهرپرس و به هه درچونی ماف و دهسته بهریه كانی هاوولاتیان و كه سانی ژیردهسته.

قانیه ئاسا: ئاسودهیی و هه سترکردن به بهرپرسیارییه تی، دو بابته تی دژبه یه کن و به یه كه وه كو نابنه وه؛ بهرپرسی خزمه تگوزار، ئاسودهیی خوی و مال و مندا ل و نزیکه كانی ده كاته قوربانی باش بهرپوه چونی كار و

ئەرکهکانی سهرشانی! به پینچهوانه شه‌وه بهرپرسی نابه‌رپرس، ماف و ئاسوده‌یی خه‌لک و هاوولاتییه‌کانی، ده‌خاته خزمه‌ت خو‌شگوزهرانی و ئاسوده‌یی خو‌یی و خانه‌واده و نزیکه‌کانی!

دوباره‌ی ده‌که‌مه‌وه، به‌دید و تیروانینی به‌نده، که‌س و سه‌رکرده‌یه‌ک چاوی له خزمه‌ت و به‌ره‌وپیشبردنی ولاته‌که‌ی بیته، هه‌رگیزاو هه‌رگیز ناتوانیت به‌راحتی و ئاسوده‌یی سه‌ربخاته سه‌ر سه‌رین و ناشتوانیت ته‌نھا قومیک ئاو و تیکه‌بیک نان به‌ ره‌وانی بخوات، به‌ پینچهوانه شه‌وه هه‌ر که‌سیک، چاوی له ئاسوده‌یی خو‌ی و به‌ماله‌که‌ی بیته، هه‌رگیزاو هه‌رگیز نابیته سه‌رکرده‌یه‌کی خزمه‌تگوزار، چونکه وه‌ک له سه‌ره‌وه باسه‌مانکرد، ئەم دوانه (مه‌حوی ئاسا) (مانع الجمع)ن.

شاعیر له نیوه‌دی‌پری دوه‌می به‌یته‌که‌شدا ده‌لیت:

ئیترا نه‌نوارێ بۆ حالی برسی

واتاکه‌ی زۆر رونه و پیویست به‌راقه و شیکارکردن ناکات، ته‌نھا ئه‌وه‌نده دوپات ده‌که‌مه‌وه؛ که هۆکاری سه‌ره‌کی پشت ئه‌و بیباکییه‌ی هه‌ندیک به‌رپرسی نابه‌رپرس؛ هه‌ستنه‌کردنیانه به‌گیانی به‌رپرسارییه‌تی و ئه‌رک و په‌یامی سه‌ر شانیان، که له سه‌ره‌وه، به‌دریژی له سه‌ر ئەم بابته وه‌ستاین. له نیوه‌دی‌پری سییه‌میشدا ده‌لیت:

ته‌ماشای خه‌لک کا به‌ زه‌رد و سی

شاعیر له‌م نیوه‌دی‌پره‌شدا باس له ره‌وشت و ئاکاریکی به‌رزی مرو‌یی ده‌کات، که پیویسته له هه‌مو مرو‌قیکا هه‌بیته و نه‌بونیشی نا‌ئاکاری و نارهن‌دی مرو‌ف ده‌سه‌لمینیت، به‌لام هه‌بونی ئەم ره‌وشت و ئاکاره به‌رزه، له که‌سی به‌رپرس جوانتر و پیویست تره تاوه‌کو که‌سی ئاسایی، نه‌بونیشی، به‌هه‌مانشپوه ناپه‌سه‌ندتر و دزیوتره له نه‌بونی له که‌سیکی ئاساییدا، ئه‌ویش بریتیه له دانانی ریز و شکو بۆ که‌سی به‌رانبه‌ر و به‌که‌م سه‌یره‌کردنی ده‌وروبه‌ر.

خودای گه‌وره‌ش له‌م سو‌نگه‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ)

خوای گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا، کومه‌لیک به‌نه‌ما و ئاکاری کومه‌لایه‌تی داناوه بۆ مامه‌له‌کردنی ئاده‌میزاده‌کان له‌نیوان خو‌یاندای و هه‌مو به‌که‌مه‌سهرکردنیک و به‌که‌مزانییک هه‌رام و یاساغ ده‌کات و فه‌رمانیش به‌ برواداران ده‌کات به سوکی و لومه و له‌قه‌ب و شوهرتی سوکناو ناوی یه‌کتر، نه‌به‌ن. دواتر قانیه له نیوه‌دی‌پری چواره‌مدا ده‌لیت:

ئهبی ئه‌و دله بۆ لێی بپرسی

ناوه‌پوکی نیوه‌دی‌پره‌که و شیوازی نویسی: توره‌یی و په‌ستی شاعیر ده‌سه‌لمین له‌و به‌رپرس و سه‌رکرده‌یه‌ی خزمه‌تکاری هاوولاتی و نیشتیمانه‌که‌ی خو‌یان نین و به‌سه‌رسورمانه‌یشه‌وه ده‌لیت: بۆچی و به‌چ پاساویک، ده‌بیته له‌م جو‌ره که‌سه‌نه بپرسی؟! ئەمه‌ش به‌ دیدی به‌نده سه‌لمینه‌ری به‌ (هیچدانه‌نان)ی شاعیره بۆ ئەم جو‌ره که‌سه‌نه و پیویایه؛ که‌لک و سو‌دی که‌سیان پیوه‌نییه و یاره‌ببی هه‌ر ئاواره‌بن و به‌ تیغی دوژمن پاره‌پاره‌بن!

له كۆتايي ئهم باسه شدا؛ وهك پالپشتيهك بۆ تيزه كهه قانيع، ئاماژه به بۆچونيكى هاوشيوه دهكهم، كه (ئيبين خه لدون) دهليت: سى دياردهى دزيو و ناشيرين رهوتى حوكمرانى ولات له بار دهبن و به رهو هه لديري دهبن، ئه وانيش بریتين له مانه ي خواره وه:

* تاكره وي كهسى به رپرس و سيسته مى سياسى.

خوشگوزهرانى و راپواردى دونيای به رپرسان.

* ملكه چى و سه رنه ويكردى هاوولاتيان بۆ بيگانه. (عبدالرحمن بن محمد ابن خلدون 2019).

٦/٢) هاوسهنگى كۆمه لايه تى:

دلئ من و تو بكا له ل برأى

هر چى خوت خه يته ژير سايه و په ناى

بيزت لى بكا و بلئ تو كه دأى

من دهوله مه ندم تو كهى ئاشناى

ياخوا ئه و دله هر ئاواره بئ

به تيغى دوژمن پاره پاره بئ

قانيع هر له ميانه ي ئهم به يته دا ده چيته سه ر وروژاندى بابه تيكى قولى فهلسفه ي ميژويى، كه ئه ويش بریتيه له جياوازي چينايه تى نيوان تاكه كانى كۆمه لگا، به پيى ديدى كارل ماركس به شيويه كى گشتى كۆمه لگا به سه ر دو به ره ي سه ره كيدا دابه ش ده بيت؛ به ره ي سته مكار، كه كۆمه لگا به رپوه ده بن، به ره ي دوه ميه ش به ره ي سته مليكراوانن، كه زورينه ي كۆمه لگا پيكد هينن، ماركس پيوايه؛ ئهم دو به ره يه به رده وام له بازنه ي مملاندان و به رده واميه ش ده بيت، چونكه خودى مملاندنيه كه له سه ر هوكار و سه رچاوه كانى وه به ره يئانه. (اريك اولن رايه 19)

به گه رانه وه بۆ ديد و هزرى قانيع، ده گه ينه ئه و ئه نجامه ي؛ كه قانيع له هوئينه وه ي ئهم به يته دا ته واو كارى گه ربوه به بيري ماركسييه ت، هه روه ها هه مان كارى گه رى به سه ر پيژهرى ده فه كه له م به يته يه ي خواره وه هه ستيپنده كريت، كه ده ليت:

دلئ بچيته سه ر شه ربه تى ئال

به بير يا نه يه ت خه م دراوسئ مال

ئه و شه ربه ت بخاوا منيش ئاوى كال

ئه و گه نم بخاوا منيش گالى تال

ياخوا ئه و دله هر ئاواره بئ

به تيغى دوژمن پاره پاره بئ

شاعير له ميانه ي ئهم به يته دا، زور به روني ئاماژه هزرى و سياسى و ئاكاريه كانى خوى ده خاته رو، شاعير به سه ر سوپرمانه وه قسه له سه ر جياوازيه ئابورى و كۆمه لايه تيه كانى نيوان تاكه كانى كۆمه ل ده كات و

دهشپرسیت؛ بۆچی یهکی ئاسوده و یهکیکی تر دهردهدار؟! بۆچی یهکی پۆشته و پهرداخ و ئهویتر پوت و رهجال؟! بۆچی یهکی له بهههشت و یهکی له دۆزهخ؟ کورت پوخت قانبع لهم دهقه و بهیتهی سهروهه و دهیانی تر له دهقه شیعرییهکانیدا، تهواو کاریگهربوه به فهلسهفهی مارکسییهت و پیوابوه، که دادپهروهی راستهقینه، کاتیک بهدیدیت، که هه مو مرۆقهکان به یهکسانی سود له سهراوهکانی ژیان ببینن و هه مو خاوهندارییهتیکی تاکیش پهتدهکاتهوه.

٧/٢) خاکیبون و سادهی مرۆف:

قانبع له نیودیری بهیتیکا دهلیت:

له بهر فیز کردن هیچ کهس نه ناسی

ههروهها دواتر دهلیت:

نه بیسی نالهی کوپرو کهسا سی

توخوا ئه و دله بۆ هه ر نه ماسی

یاخوا ئه و دله هه ر ئاواره بی

به تیغی دوژمن پاره پاره بی

شاعیر له نیوه دیری سه ره تادا باس له دیاردهیهکی دزیوی مرۆف دهکات، که ئه ویش بریتییه له خۆبه زۆر زانین و به که مزانیی خه لک، به واتای پیچه وانه ش؛ وه سفی ئاکاریکی به رزی مرۆی دهکات، که ئه ویش بریتییه له سادهی و خاکیبونی مرۆف، ئه گه ر سادهی مرۆف به (التواضع) عه ره بی لیکبدهینه وه، ئه وه له ئه ده بیاتی عه ره بی و پاشخانی ئیسلامی زۆر قسه و وته ی جوان له باره ی چه مکی (التواضع) وه گو تراوه، به زۆر شیوه و ده ربړینی جیاوازی پیناسه کراوه.

گو تراوه: (التواضع) بریتییه له وه رگرتنی حه ق و راستی، با خاوه نه که ی مندالیش بیت. (مجدی فتحی السید ١٤١٠هـ)

١٩٩٠: ٩) که سی ساده و خۆبه که مزان هه میشه مرۆقیکی کراوه و پارێزه ی مافه کانی ده وره به ره!

به پیچه وانه شه وه که سی خۆبه زۆر زان، سه رکیش و مافی که سانی ده وره به ریش پینشیل دهکات! خودای گه وره ش له فه زل و چاکه ی (التواضع) دا ده فه رمویت: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) سو ره تی (الفرقان ٦٣) و اتا: به نده راسته قینه کانی خودا به نه رمونیانی به سه ر زه ویدا ده رۆن و کاتیکیش له گه ل نه زانان پوه پوده بنه وه، به باشترین شیوه مامه له ده که ن.

ههروهها پیغه مبه ری ئیسلامیش (دخ) له باره ی به رزی ئاکاری (التواضع) دا ده فه رمویت: (ما نقص مال من صدقة، وما زاد الله رجلاً بعفو إلا عزاً، وما من أحد تواضع لله إلا رفعه الله) ^{vi} و اتا: هیچ مال و سه روه ت و سامانیک به به خشین که م ناکات، به خشین و لیبوره دیش شکو ده دهنه خاوه نه که ی، که سی ساده و خۆبه که مزانیی، به تیروانیی خه لک و ده وره به ر گه وره و شکو داره.

له کلتوری کوردەواریشدا سادەیی سیفەتی گەورە پیاوان و مێرخاسانە و خۆبەزلزانین و لێدانی فیزیش سیفەتی هەرزە پیاوانە دواى چینی ئەم پێشەکییە کورتە لەسەر سادەیی و خاکیبونی مرۆف، دەمەویت بگەریمەوه سەر ناوەرۆکی دێرە شیعەرەکانی سەرەوه و چۆنییەتی ھۆننەوھیان و خال بخەینە سەر پیتەکان و ئامانجەکانی شاعیر بخەینەرۆ، دواى ئەوھى شاعیر بە تەوسەوه رەخنە لە بابای خۆبەزۆرزان دەگریت و دەلیت: (لەبەر فیزکردن هیچ کەس نەناسی) راستەوخۆ دەچیتە سەر خستنەروی سیفەتیکی تری دزیوی مرۆف، کە ئەویش بریتییە لە گوینەدان بە ئازار و نەخۆشییەکانی خەلک و لەم بارەشەوه دەلیت:

نە بیسی نالەى کوپرو کەسا سی

توخوا ئەو دلە بۆ ھەر نەماسی

دەمەویت بلیم: ھینان و ریزکردنی ئەو دو سیفەتە بە دواى یەکتەدا، بێھۆ نییە، بەلکو وردەکاری و ھونەری (ھۆنەر) دەسەلمین، شاعیر بەم ئامازەکردنە دەیەویت پیمان بلیت، کە کەسی خۆبەزلزان؛ توانای بینین و بیستنی ئاھونزولەى دەردەرانى نییە، بە پێچەوانەشەوه کەسی سادە و خاکی ھەمیشە لەگەل ئازارەکانی خەلکدا دەژیەت.

٨/٢ خودپەرستی

قانع دەلیت:

دلێ پازی بێ بە کزی یاران

ھەر خۆپارێزی لە دەستەى دەوران

جاری بۆ ھیچ کەس نە یە تە گریان

بۆیان نەقرچی و نەبێ بە بریان

یاخوا ئەو دلە ھەر ئاوارە بێ

بە تیغی دوژمن پارە پارە بێ

شاعیر لەم بەیتەدا، ھەمو بەھا و ئاکارەکانی پێشو دوپاتەدەکاتەوه و وردتریش دەچیتە سەر (دیاردەى خودپەرستی مرۆف) و بەرپەفتاریکی ناپەسەندی ھەژماردەکات و لە بەرانبەریشدا داکۆکی لە گیانی ھاریکاری و ھاوئاھەنگی دەکاتەوه، لە نیوہدیری یەکەمدا دەلیت: کەسیک پازی بیت، شاھیدی کزی و کلۆلی دۆست و یارانى بیت و ھەولێ یارمەتیشیان نەدات، ھەرودھا لە دێری دوھمیشدا دەلیت: (ھەر خۆپارێزی لە دەستەى دەوران).

لێرەشدا قانع زیاتر دیاردەکە شیدەکاتەوه و سیفاتەکانی کەسی خۆپەرستی کەسنەویست دەخاتەرۆ، دەلیت: ئەو جۆرە کەسانە جگەلە خۆیان ھیچ کەس نابینن و ھەمو ھەولیکیشیان ھەر بۆ خۆیانە، بەداخەوه کەسی خۆپەرست کەلکی کەسی پێوہ نییە و وەک داری بیہەر و بێ سیہەر، کە نەبەری ھەیە و نە سیہەر! ھەرودھا قانع لەسەر ھەمان بابەت لە بەیتیکی تردا دەلیت:

دلێ نهسوتی به ئهحوالی من
هیچ فهرقی نه خا چ دۆس چ دوژمن
با ههر گێژ بخوا له دهریای بی بن
رهبی ئه و دله دارزی کون کون
یاخوا ئه و دله ههر ئاواره بی
به تیغی دوژم پاره پاره بی

شاعیر له تهواوی بهیتهکهدا سهرنجی لهسهه خوپههستی مروّف چرکردۆتهوه و به نهنگی دهزانیت؛ که ههر بو خویی و ئارهزوهکانی بژیت.

لهم سۆنگهیهشهوه دهمهویت ئاماژه به فهرمودهیهکی پیغهمبهری خودا (د.خ) بکه، که دهفهرمویت: (لا یؤمن احدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه) رواه البخاری ومسلم.
واتا: هیچ کهس بروای تهواو نابیت، تا وهکو ئهوهی بو خوی پیخۆشه، بو براکەشی پیخۆش نهبیت.

٩/٢) فهلسهفی ئامراز و ئامانج

قانیع لهو نیودییری کۆپلهیهکهدا دهلیت:

دلێ تیکۆشی بو مالی دنیا

کهس نهگریته خوی به تاقی تهنیا

قانیع لهم دو نیوهدییهدا لهسهه دو بابتهی پهیوهندیار دهوویت، ئیمهش ههول دهدهین؛ بهکورتی ههر دوکیان بخهینهوه بهر باس و لیكۆلینهوه:

یهکهم: کارکردن و ههولدان:

یهکیک له ئامانجهکانی دروستبونی مروّف، ئاوهدانکردنهوهی کۆمهلگا و جیهانه، ئاوهدانکردنهوهش بهبی کار و ههولدان نابیت بهرهم، ههروهک خودای گهوره دهفهرمویت:

(وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى) سوهرتی (النجم ٣٩). واتا: مروّف هیچ شتیک بهدهستناهییت، تهنا ئهوه نهبیت، که کاری بو دهکات. له کوردهواریشدا گوتراوه: (دهستی ماندو لهسهه سکی تیره).

کارکردن له پال ئهوهی داخواری خودا و ئایینهکانه، لهههمان کاتیشدا دیاردهیهکی کۆمهلایهتییه و پهیوهسته به جو له و ههبونی مروّف لهسهه زهوی، تا مروّف ههبیت، کارکردنیش ههر دهبیت، بهلام جو و شیواری کارهکه و بهرهمهکهشی پهیوهستن به رادهی بههیزی هزری مروّف، بهلام پیویسته مروّف بزانیته؛ کارکردن و ههولدان، ئامرازی ئاوهدانی و بهدهستههینانی بژیوی ژیانه، ههولدان ئامرازه بو بهدییهینانی ئامانجیک، بهلام کاتیک خوی دهبیته ئامانج، مروّف دهبیته بونهوهریکی تر و توانای بهخشین و هاوکاری نامیته.

دوهم: به گه پرختن و سودوهرگرتن له مائی دونیا:

قانع له نیوه دیری دوهمدا دهلیت:

کهسی نهگریته خو به تاقی ته نیا

به وردبونهوه له وشه و یه که کانی دهقه؛ دهرده که ویت؛ که شاعیر باس له دهوله مهنديکی چروک دهکات، که ناتوانیت کهس بخاته ژیر بالی خویی و بیحه وینیته وه، هه ربویهش دوباره نزا دهکات و دهلیت یاره بیی ئاواره بیت و به تیغی دوژمن یاره یاره بیت.

ئه نجام:

دوای گه شتیکی کومه لایه تی به نیو ژیان و شیکردنه وهی شیعیری (قانع و دلّی) گه شتیینه ئه و ئه نجام و راسپاردانهی خواره وه:

۱- به به راورد به شاعیرانی تر، که مترین توژیینه وه و لیکۆلینه وه دهربارهی (قانع و ویستگه کانی ژیانی و شیعیره کانی و هزره سیاسی و کومه لایه تییه کان) ی کراوه، بویه پیشنیاز ده که م؛ به شه کانی زمانی کوردی و لیکۆله روانی زمانی و ویزه ی و کومه لئاسی و سیاسی، زیاتر گرنگی به م که له شاعیره نه ته وه بییه بدهن.

۲- به دیدی بنده و له میانه ی ئه و گه شته خیرایه م، گه شتمه ئه و ئه نجامه ی؛ که شاعیر که سایه تییه کی نه ته وه یی و شوپشگیر و مروّف دۆستبوه و زور دژی سته م و بیدادی بوه و له م بوارانیه ی سه ره وه داهینانی کردوه.

۳- مروّف دۆستی قانع له سی سه رچاوه ی سه ره کی وزه وهره گریت:

- ئایینی پیروزی و ئیسلام و پاشخانی ئایینی ناوبراو.

- کاریگه ربونی به هزری شیوعییه ت و بیردۆزه کانی مارکس و فه لسه فه ی مارکسییه ت.

- کلتوری جوانی کومه لگای کورده واری.

۴- ته وای دهقه شیعیری (قانع و دلّی) مروّف سه نته ری و مروّف سالاری شاعیر ده سه لمینیت.

۵- هه مو ئه و دید و بوچون و شیکارییه نه ی له سه ر شیعیره که خراونه ته رو، زیاتر هه لده گرن و پیشیازده که م توژیهرانی تایبه تمه ند له گوشه نیگای جیاوازه وه شوّفه ی زیاتری بو بکه ن.

۶- به شبه حالی خو شم: ئه م توژیینه وه گفتوگۆیه کی ناوه کی خو م بو، که له په راویزی ماف و داخواییه کانی خویندکاران بوم گه لاله بو، ویستیشم دوپاتی پره نسپه کانی ژیانم له بواری خزمه تی هاوولاتیان و خویندکاران بکه مه وه.

The Social Behaviors and Values in the Poetic of (Qani' and his Heart)

Aram Mohammad Qadir

Minister of Higher Education and Scientific Research, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: dr.aram.qadr@gmail.com

Abstract:

The title of this research is ‘the social behaviors and values in the poetic texts of (Qani and his heart)’. The poetic text has become the scope of this investigation; some social behaviors and values have been taken from the content of the text and compared to the sociologists’ views and religious texts.

The content of this study works on the highlighting of social behaviors and values and consists of two chapters: the first chapter includes a summary about Qani and his poems; it covers the biography of the poet and detailed explanation of his poems. The second chapter includes some topics under the title of social behaviors and values in the poems of Qani and his heart which are (human socialization, national feeling, the spirit of cooperation among the individuals of society, the behavior of responsibility, social balance, human simplicity, selfishness, and the philosophy of tools and objectives) are discussed and investigated. And finally we have come to the conclusion that Kurdish culture and literature are full of beauty, and can be studied in many different aspects. All the benefited and used references are available.

Keywords: Human Socialization, Social balance, Human Simplicity, National Feeling, Poetic Thought, Dismemberment, Justice, and Humanization.

سه‌رچاوه‌گان:

قورئانی پیرۆز

حیکمهت و شه‌مزاو، سه‌یران و سه‌ردار (۲۰۰۵) دیوانی هیمن موکریانی، بلاوکراوه‌ی کوردستانی نازاد، هه‌ولیر.

حه‌مه‌ بۆر (محهمه‌د مسته‌فا) (۲۰۱۰) دیوانی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولیر. خال، شیخ موحه‌مه‌د (۲۰۰۵) فه‌ره‌نگی خال چاپی دووه‌م، بلاوکراوه‌ی ئاراس.

خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۰۶) میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی شه‌شه‌م A، چاپی یه‌که‌م، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

شیخانی، عه‌بدولوه‌هاب (۲۰۰۹)، فه‌ره‌نگی شیخانی، ده‌زگای موکریانی، چاپی یه‌که‌م چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک.

قانیع، بورهان (۲۰۰۵) دیوانی قانیع، چاپی یه‌که‌م، بلاوکراوه‌ی پانیز، چاپخانه‌ی دالاهو، تاران. ئیران.

قه‌ره‌چه‌تانی، که‌ریم شه‌ریف (۲۰۰۶) سایکۆلۆژیای گشتی، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولیر.

موده‌ریس و مه‌لا که‌ریم، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم و محهمه‌د (۱۹۸۴) دیوانی مه‌حوی، چاپی دووه‌م، ئۆفسیتی حیسام. موکریانی هه‌ژاری (۱۳۶۹) هه‌نبانه‌ بۆرینه (چاپی یه‌که‌م) چاپخانه‌ی پویا، تاران.

وه‌ردی، عه‌لی (۲۰۲۰) گاته‌جاری عه‌قلی مرۆف، فه‌یسه‌ل خه‌لیل، چاپی چواره‌م، چاپخانه‌ی ئاویر، هه‌ولیر.

Makuyi, Mehemedi, Omerzade...etc(2012) Ferhenga koma kurdyia Kurmanci, wesiner Berhevkar.

Tehran.

ابن خلدون، العلامه‌ عبدالرحمن بن محمد (۱۴۴۰هـ - ۲۰۱۹م). مقدمة ابن خلدون، الطبعة الأولى تحقيق مصطفى شيخ مصطفى، مؤسسة الرسالة ناشرون.

البكري و البشير، عبدالباقي و زهير (۲۰۱۱)، المدخل لدراسة القانون، المكتبة القانونية، بغداد.

رايت، اريك أولن، مداخل الى التحليل الطبقي، ترجمة: خالد عبدالفتاح عبدالله، مكتبة الأنجلو المصرية.

فياض، الدكتور حسام الدين محمود (۲۰۱۸) السوسيولوجيا للجمع، طبعة الأولى، مكتبة النحو علم اجتماع التنويري.

كارنغي، دايل (۲۰۱۰) فن التعامل مع الناس، الطبعة الأولى، مكتبة جزيرة الورد.

مجدي، فتحى السيد (۱۴۱۰هـ - ۱۹۹۰) التواضع، الطبعة الثانية، الدار الصحابة للتراث بطنطا.

په راویزهکان:

- ⁱ مسند أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني الوفاة: ٢٤١ ، دار النشر: مؤسسة قرطبة – مصر، (ج ٢ ص ٤٣) رقم الحديث (٥٠٢٢)، سنن محمد بن يزيد أبو عبدالله القزويني الوفاة: ٢٧٥ ، دار النشر: دار الفكر - بيروت - ، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي (ج ٢ ص ١٣٣٨) رقم الحديث (٤٠٣٢)، المعجم الأوسط ، أبو القاسم سليمان بن أحمد الطبراني الوفاة: ٣٦٠ ، دار النشر: دار الحرمين - القاهرة - ١٤١٥ ، تحقيق: طارق بن عوض الله بن محمد، عبد المحسن بن إبراهيم الحسيني (ج ١ ص ١١٨) رقم الحديث ٣٦٨
- ⁱⁱ صحيح مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النيسابوري الوفاة: ٢٦١ ، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي (ج ٤ ص ١٩٩٠) رقم الحديث (٢٥٦٩)، صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان ، محمد بن حبان بن أحمد أبو حاتم التميمي البستي الوفاة: ٣٥٤ ، دار النشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - ١٤١٤ - ١٩٩٣ ، الطبعة: الثانية ، تحقيق: شعيب الأرنؤوط (ج ١ ص ٥٠٣) رقم الحديث ٢٦٩.
- ⁱⁱⁱ مسند الإمام أحمد بن حنبل (٤ ص ٢٧٠) رقم الحديث (١٨٣٩٨)، صحيح مسلم ، (ج ٤ ص ١٩٩٩) رقم الحديث ٢٥٨٦
- ^{iv} الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار: أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة الكوفي الوفاة: ٢٣٥ ، دار النشر: مكتبة الرشد - الرياض - ١٤٠٩ ، الطبعة: الأولى ، تحقيق: كمال يوسف الحوت (ج ٦ ص ١٦٤) رقم الحديث (٣٠٣٥٩)، المستدرک علی الصحیحین ، محمد بن عبدالله أبو عبدالله الحاكم النيسابوري الوفاة: ٤٠٥ هـ ، دار النشر: دار الكتب العلمية - بيروت - ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م ، الطبعة: الأولى ، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا (ج ٤ ص ١٨٤) رقم الحديث ٧٣٠٧
- ^v الجامع الصحيح المختصر – صحيح البخاري: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي الوفاة: ٢٥٦ ، دار النشر: دار ابن كثير، اليمامة - بيروت - ١٤٠٧ - ١٩٨٧ ، الطبعة: الثالثة ، تحقيق: د. مصطفى ديب البغا (ج ١ ص ٣٠٤) رقم الحديث (٨٥٣)، صحيح مسلم ، (ج ٣ ص ١٤٥٩) رقم الحديث ١٨٢٩ .
- ^{vi} مسند الإمام أحمد بن حنبل (ج ٢ ص ٣٨٦) رقم الحديث (٨٩٩٦)، سنن الدارمي: عبدالله بن عبد الرحمن أبو محمد الدارمي الوفاة: ٢٥٥ ، دار النشر: دار الكتاب العربي - بيروت - ١٤٠٧ ، الطبعة: الأولى ، تحقيق: فواز أحمد زمرلي، خالد السبع العلي (ج ١ ص ٤٨٦) رقم الحديث (١٦٧٦)، صحيح مسلم (ج ٤ ص ٢٠٠١) رقم الحديث (٢٥٨٨) الجامع الصحيح سنن الترمذي ، اسم المؤلف: محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي الوفاة: ٢٧٩ ، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - ، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون (ج ٤ ص ٣٧٦) رقم الحديث ٢٠٢٩